

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 323

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

30 listopada 2010

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

OPINIE

Europejski Inspektor Ochrony Danych

2010/C 323/01	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie inicjatywy obywatelskiej	1
2010/C 323/02	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, uchylającej decyzję ramową 2004/68/WSiSW	6
2010/C 323/03	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów	9

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2010/C 323/04	Konkluzje Rady w sprawie podnoszenia poziomu podstawowych umiejętności w kontekście europejskiej współpracy na rzecz szkół na miarę XXI wieku	11
---------------	---	----

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2010/C 323/05	Konkluzje Rady z dnia 18 listopada 2010 r. w sprawie szans i wyzwań stojących przed kinem europejskim w erze cyfrowej	15
---------------	---	----

Komisja Europejska

2010/C 323/06	Kursy walutowe euro	18
---------------	---------------------------	----

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2010/C 323/07	Postępowanie likwidacyjne – Decyzja o otwarciu postępowania likwidacyjnego wobec International Insurance Corporation (IIC) NV (Opublikowana zgodnie z art. 14 dyrektywy 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń oraz z art. 213h holenderskiego prawa upadłościowego)	19
---------------	--	----

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Komisja Europejska

2010/C 323/08	Zaproszenie do składania wniosków – EACEA/37/10 – Program współpracy między UE a Kanadą w zakresie szkolnictwa wyższego, szkolenia oraz młodzieży – Transatlantyckie partnerstwa w zakresie wymiany – Partnerstwa w zakresie studiów transatlantyckich	20
2010/C 323/09	Zaproszenia do składania wniosków i wyrażenia zainteresowania – Program ESPON 2013	23

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja Europejska

2010/C 323/10	Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu chlorku potasu pochodzącego z Białorusi i Rosji.....	24
---------------	--	----

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie inicjatywy obywatelskiej

(2010/C 323/01)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek o wydanie opinii zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych, przesłany do EIOD w dniu 31 marca 2010 r. ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 31 marca 2010 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie inicjatywy obywatelskiej ⁽³⁾. Wniosek poprzedziły konsultacje społeczne w tej materii, które trwały od dnia 11 listopada 2009 r. do dnia 31 stycznia 2010 r. ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Zob. dokument COM(2010) 119 wersja ostateczna, wraz z towarzyszącym dokumentem roboczym służb Komisji, opisującym wyniki konsultacji społecznej dotyczącej Zielonej księgi w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej, SEC(2010) 730.

⁽⁴⁾ Zielona księga – zob. COM(2009) 622.

2. Inicjatywa obywatelska to jedna z innowacji w prawodawstwie UE wprowadzonych Traktatem z Lizbony. Daje ona obywatelom w liczbie nie mniejszej niż milion, mającym obywatelstwo znacznej liczby państw członkowskich, możliwość zwrócenia się do Komisji o przedłożenie wniosku ustawodawczego. Proponowane rozporządzenie oparte jest na art. 11 ust. 4 Traktatu UE i art. 24 ust. 1 TFUE, które stanowią, że procedury i warunki wymagane do przedstawienia inicjatywy obywatelskiej są określane zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.
3. Wniosek przesłano EIOD zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 tego samego dnia, w którym został przyjęty. Przyjęcie wniosku poprzedziły nieformalne konsultacje z EIOD. EIOD z zadowoleniem przyjął te konsultacje, a teraz z satysfakcją odnotowuje, że większość jego uwag została uwzględniona w ostatecznej wersji wniosku.
4. Zasadniczo EIOD jest usatysfakcjonowany sposobem, w jaki kwestia ochrony danych została potraktowana w proponowanym rozporządzeniu. Na poziomie szczegółowym EIOD ma kilka sugestii w odniesieniu do dostosowania. Są one omówione w rozdziale II niniejszej opinii.
5. Na wstępie EIOD pragnie podkreślić, że pełne poszanowanie zasad ochrony danych znacznie przyczyni się do wiarygodności, wagi i powodzenia tego ważnego nowego instrumentu.

II. SZCZEGÓŁOWA ANALIZA WNIOSKU

6. Zgodnie z art. 11 ust. 4 Traktatu UE i art. 24 ust. 1 TFUE wniosek określa procedury i warunki zgłoszenia inicjatywy obywatelskiej. Proponowane rozporządzenie określa minimalną liczbę państw członkowskich, minimalną liczbę obywateli z każdego państwa członkowskiego oraz minimalny wiek obywateli uprawnionych do udziału w inicjatywie. Ponadto wniosek określa merytoryczne i proceduralne warunki badania inicjatywy przez Komisję.

7. Niniejsza opinia skupia się wyłącznie na przepisach, które są istotne z perspektywy ochrony danych. Są to zasady dotyczące rejestracji inicjatywy obywatelskiej (art. 4), procedur zbierania deklaracji poparcia (art. 5 i 6) oraz wymogi w zakresie kontroli i potwierdzania autentyczności deklaracji poparcia (art. 9). Szczególną uwagę ochronie danych poświęca się w art. 12 wniosku. Ponadto art. 13 dotyczy odpowiedzialności organizatorów inicjatywy obywatelskiej. Wspomniane przepisy zostaną szczegółowo przeanalizowane.

Artykuł 4 – Rejestracja proponowanej inicjatywy obywatelskiej

8. Przed rozpoczęciem zbierania od sygnatariuszy deklaracji poparcia organizator musi dokonać rejestracji inicjatywy w rejestrze Komisji za pośrednictwem rejestru on-line. Musi podać informacje określone w załączniku II do proponowanego rozporządzenia. Informacje te obejmują dane osobowe organizatora, a mianowicie pełną nazwę, adres pocztowy oraz adres e-mail. Zgodnie z art. 4 ust. 5 wniosku proponowana inicjatywa obywatelska zostanie upubliczniona w rejestrze. Mimo że nie wynika to jednoznacznie z tekstu wniosku, EIOD zakłada, że adres pocztowy i adres e-mail organizatora z zasady nie będą dostępne publicznie w rejestrze. Jeżeli jest inaczej, EIOD prosi prawodawcę o ocenę i wyjaśnienie konieczności upublicznienia oraz o wyjaśnienie treści art. 4 w odniesieniu do tego zagadnienia.

Artykuł 5 – Procedury i warunki zbierania deklaracji poparcia

9. Organizator jest odpowiedzialny za zbieranie od sygnatariuszy niezbędnych deklaracji poparcia dla proponowanej inicjatywy obywatelskiej. Zgodnie z art. 5 ust. 1 formularze deklaracji poparcia muszą być zgodne ze wzorem przedstawionym w załączniku III do proponowanego rozporządzenia. Wzór ten wymaga od sygnatariusza podania pewnych (oczywistych) danych osobowych, takich jak imię i nazwisko, oraz, w przypadku formularza w formie papierowej, podpisu. W celu potwierdzenia autentyczności deklaracji poparcia przez właściwy organ obowiązkowe jest podanie również innych określonych danych: miasta i państwa zamieszkania sygnatariusza, daty i miejsca urodzenia, obywatelstwa, osobistego numeru identyfikacyjnego, rodzaju numeru identyfikacyjnego/dokumentu tożsamości oraz państwa członkowskiego, które wydało ten numer/dokument. Pozostałymi, nieobowiązkowymi, polami wskazanymi we wzorze formularza są ulica zamieszkania sygnatariusza i jego adres e-mail.
10. Zdaniem EIOD wszystkie obowiązkowe pola danych we wzorze formularza są konieczne dla celów zorganizowania inicjatywy obywatelskiej i zapewnienia autentyczności deklaracji poparcia, z wyjątkiem osobistego numeru identyfikacyjnego. Między państwami członkowskimi istnieją różnice odnośnie do sposobu regulowania stosowania

takich niepowtarzalnych numerów identyfikacyjnych tam, gdzie takie numery istnieją. W każdym wypadku EIOD nie widzi wartości dodanej osobistego numeru identyfikacyjnego dla celów potwierdzenia autentyczności deklaracji poparcia. Pozostałe wymagane dane już można uznać za wystarczające do osiągnięcia tego celu. Z tego względu EIOD zaleca usunięcie tego pola danych ze wzoru formularza przedstawionego w załączniku III.

11. EIOD kwestionuje również konieczność uwzględnienia nieobowiązkowych pól danych w formularzu standardowym i zaleca usunięcie tych pól ze wzoru formularza przedstawionego w załączniku III, jeżeli taka konieczność nie zostanie wykazana.
12. Ponadto EIOD zaleca dodanie na dole wzoru standardowego oświadczenia o ochronie prywatności, wskazującego tożsamość administratora danych, cel ich gromadzenia, innych odbiorców danych oraz okres zatrzymywania danych. Przedstawienie takich informacji osobie, której dane dotyczą, jest wymagane na mocy art. 10 dyrektywy 95/46/WE.

Artykuł 6 – Systemy zbierania deklaracji on-line

13. Artykuł 6 proponowanego rozporządzenia dotyczy zbierania deklaracji poparcia z wykorzystaniem systemów on-line. Artykuł 6 wymaga od organizatora zagwarantowania przed rozpoczęciem zbierania deklaracji, że systemy zbierania deklaracji on-line są wyposażone w odpowiednie zabezpieczenia, a ich właściwości techniczne zapewniają m.in., że dane przekazane on-line są przechowywane w sposób bezpieczny i że „nie zostaną one zmienione ani wykorzystane do celów innych niż wyrażone poparcie dla danej inicjatywy obywatelskiej, oraz w celu ochrony danych osobowych przed ich przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą, zmianą, nieupoważnionym ujawnieniem lub dostępem do nich” ⁽¹⁾.
14. Ponadto art. 6 ust. 2 stanowi, że organizator może w dowolnym momencie zwrócić się do właściwego organu o potwierdzenie, że system zbierania deklaracji on-line jest zgodny z tymi wymogami. W każdym wypadku organizator ma obowiązek złożyć wniosek o takie potwierdzenie przed przedłożeniem deklaracji poparcia do weryfikacji (zob. art. 9 poniżej).
15. Ponadto art. 6 ust. 5 zobowiązuje Komisję do przyjęcia specyfikacji technicznej na potrzeby wykonania tych zasad bezpieczeństwa zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 19 ust. 2 wniosku.

⁽¹⁾ Zob. art. 6 ust. 4 wniosku.

16. EIOD z zadowoleniem przyjmuje nacisk na bezpieczeństwo systemów zbierania deklaracji on-line, jaki położony jest w art. 6 wniosku. Obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych jest jednym z wymogów ochrony danych, który można znaleźć w art. 17 dyrektywy 95/46/WE. EIOD z zadowoleniem przyjmuje to, że w następstwie nieformalnych uwag EIOD Komisja dostosowała tekst art. 6 ust. 4 wniosku do tekstu art. 17 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE. Ponadto EIOD z zadowoleniem przyjmuje włączenie do art. 6 ust. 4 obowiązku zagwarantowania, że dane nie zostaną wykorzystane do celów innych niż wyrażone poparcie dla danej inicjatywy obywatelskiej. Jednakże EIOD zachęca prawodawcę do włączenia porównywalnego zobowiązania o ogólnym zakresie do art. 12 (zob. pkt 27 poniżej).
17. EIOD ma wątpliwości odnośnie do momentu udzielania potwierdzenia przez właściwy organ. Organizator jest zobowiązany wyłącznie do złożenia wniosku o takie potwierdzenie bezpośrednio przed przedłożeniem deklaracji poparcia do weryfikacji temu organowi. Może to zrobić na wcześniejszym etapie. Zakładając, że potwierdzenie dotyczące systemu on-line stanowi wartość dodaną, EIOD jest zdania, iż potwierdzenie to powinno odbywać się *przed* zbieraniem deklaracji, aby zapobiec gromadzeniu danych osobowych co najmniej miliona obywateli za pośrednictwem systemu, który później okazałby się niewystarczająco zabezpieczony. Dlatego też EIOD wzywa prawodawcę o włączenie tego obowiązku do treści art. 6 ust. 2. Oczywiście tym samym należy zagwarantować, że procedura uzyskiwania potwierdzenia nie stanowi zbędnego administracyjnego obciążenia dla organizatora.
18. W odniesieniu do tego EIOD pragnie wskazać art. 18 dyrektywy 95/46/WE, który zobowiązuje administratorów danych do zawiadomienia krajowego organu ochrony danych o przetwarzaniu danych przed przeprowadzeniem tego przetwarzania, chyba że zastosowanie mają określone wyłączenia. Nie jest jasne, jak to zobowiązanie do zawiadomienia, z zastrzeżeniem wyłączenia, odnosi się do potwierdzenia wydawanego przez właściwy organ krajowy zgodnie z proponowanym rozporządzeniem. Mając na uwadze zapobieganie obciążeniom administracyjnym w największym możliwym stopniu, EIOD prosi prawodawcę o wyjaśnienie związku między procedurą zawiadomienia przewidzianą w art. 18 dyrektywy 95/46/WE i procedurą potwierdzania na mocy art. 6 proponowanego rozporządzenia.
19. W odniesieniu do przepisów wykonawczych dla specyfikacji technicznej EIOD oczekuje, że zostanie poproszony o opinię przed przyjęciem tych przepisów, szczególnie z uwagi na fakt, iż w dokumencie roboczym służb Komisji dotyczącym wyników konsultacji w sprawie zielonej księgi

wymieniono kilka systemów proponowanych w trakcie konsultacji społecznych w celu zapewnienia autentyczności podpisów on-line, przy czym jeden z pomysłów dotyczył europejskiej obywatelskiej karty elektronicznej umożliwiającej składanie e-podpisów. Taki system oczywiście wiąże się z nowymi kwestiami ochrony danych ⁽¹⁾.

Artykuł 9 – Kontrola i potwierdzanie autentyczności deklaracji poparcia przez państwa członkowskie

20. Zgromadziwszy niezbędne deklaracje poparcia złożone przez sygnatariuszy, organizator przedkłada te deklaracje właściwym organom do celów kontroli i potwierdzenia autentyczności. Organizator przesyła dane osobowe sygnatariuszy właściwym organom w tych państwach członkowskich, które wydały dokumenty tożsamości sygnatariuszy wskazane w deklaracjach poparcia. W ciągu trzech miesięcy właściwe organy weryfikują deklaracje poparcia na podstawie „odpowiednich kontroli” oraz dostarczają organizatorowi certyfikat ⁽²⁾. Certyfikat jest wykorzystywany, gdy inicjatywa jest faktycznie przedkładana Komisji.
21. EIOD z zadowoleniem przyjmuje ten zdecentralizowany system, dzięki któremu Komisja nie będzie w posiadaniu danych osobowych sygnatariuszy, a jedynie certyfikatów wydanych przez właściwe organy krajowe. Taki system zmniejsza ryzyko niewłaściwego przetwarzania danych osobowych, ponieważ minimalizuje liczbę odbiorców tych danych.
22. Z tekstu nie wynika jednoznacznie, co oznaczają „odpowiednie kontrole” przeprowadzane przez właściwe organy. Również odpowiedni motyw 15 nie zapewnia żadnej jasności w tej kwestii. EIOD zastanawia się, jak autentyczność deklaracji poparcia będzie kontrolowana przez właściwe organy. Szczególnie chciałby dowiedzieć się, czy właściwe organy będą mogły kontrolować deklaracje w stosunku do danych dotyczących tożsamości obywateli, które dostępne są z innych źródeł, takich jak rejestry krajowe lub regionalne. EIOD zwraca się do prawodawcy o określenie tej kwestii.

Artykuł 12 – Ochrona danych osobowych

23. Artykuł 12 proponowanego rozporządzenia jest poświęcony wyłącznie ochronie danych osobowych. Przepisy podkreślają, że zarówno organizator, jak i właściwe organy muszą przestrzegać przepisów dyrektywy 95/46/WE oraz przepisów krajowych przyjętych na mocy tej dyrektywy. W motywie 20 wspomina się również o stosowaniu rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych prowadzonego przez Komisję poprzez rejestrację organizatora inicjatywy. EIOD z zadowoleniem przyjmuje te stwierdzenia.

⁽¹⁾ Zob. SEC(2010) 730, s. 4.

⁽²⁾ Zob. art. 9 ust. 2 wniosku.

24. Ponadto przepis ten wyjaśnia, że organizatora i właściwe organy trzeba uznawać za administratorów danych do celów właściwego im przetwarzania danych osobowych. EIOD jest zadowolony z tego wymogu. Administrator danych ponosi główną odpowiedzialność za zgodność z zasadami ochrony danych. Artykuł 12 wniosku unika wszelkich wątpliwości co do tego, kogo należy uznawać za administratora.
25. Artykuł 12 przewiduje również maksymalne okresy zatrzymywania zgromadzonych danych osobowych. W przypadku organizatora termin ustalono na miesiąc od przedłożenia inicjatywy Komisji lub co najmniej 18 miesięcy od daty zarejestrowania proponowanej inicjatywy. Właściwe organy muszą zniszczyć dane w ciągu miesiąca od momentu wydania certyfikatu. EIOD z zadowoleniem przyjmuje te ograniczenia, ponieważ zapewniają zgodność z wymogami określonymi w art. 6 ust. 1 lit. e) dyrektywy 95/46/WE.
26. Ponadto EIOD jest usatysfakcjonowany powtórzeniem w art. 12 tekstu zaczerpniętego z art. 17 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE dotyczącego bezpieczeństwa przetwarzania danych. Tym samym wyjaśniono, że te zobowiązania mają zastosowanie nie tylko w przypadku korzystania z systemu zbierania on-line (zob. pkt 13 i wyżej), ale także do wszystkich sytuacji objętych proponowanym rozporządzeniem.
27. Jak stwierdzono w pkt 16 powyżej, EIOD zaleca prawodawcy dodanie kolejnego ustępu do art. 12, gwarantującego, że dane osobowe zgromadzone przez organizatora (poprzez system gromadzenia danych on-line lub w każdy inny sposób) nie są wykorzystywane w żadnym innym celu niż wyrażone poparcie dla danej inicjatywy obywatelskiej oraz że dane otrzymane przez właściwy organ są wykorzystywane wyłącznie dla celów potwierdzenia autentyczności deklaracji poparcia inicjatywy obywatelskiej.

Artykuł 13 – Odpowiedzialność

28. Artykuł 13 stanowi, że państwa członkowskie muszą zapewnić, że organizatorzy mający swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę na ich terytorium ponoszą odpowiedzialność za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego tych państw, w szczególności za m.in. niezgodność z wymogami dotyczącymi systemów zbierania deklaracji on-line lub bezprawne wykorzystywanie danych. W motywie 19 znajduje się odwołanie do rozdziału III dyrektywy 95/46/WE, który dotyczy środków sądowych, odpowiedzialności i sankcji oraz stwierdza, że rozdział ten w pełni stosuje się w odniesieniu do przetwarzania danych prowadzonego na mocy proponowanego rozporządzenia. Artykuł 13 wniosku musi być postrzegany jako jego uzupełnienie, odnoszące się wyraźnie, w przeciwieństwie do rozdziału III dyrektywy 95/46/WE, do przepisów prawa cywilnego i karnego państw członkowskich. Oczywiście EIOD z zadowoleniem przyjmuje ten przepis.

III. WNIOSKI I ZALECENIA

29. Jak już podkreślono we wprowadzeniu oraz co wyraźnie wynika z analizy zawartej w rozdziale II niniejszej opinii, EIOD jest zasadniczo usatysfakcjonowany sposobem, w jaki kwestia ochrony danych została potraktowana w proponowanym rozporządzeniu w sprawie inicjatywy obywatelskiej. Ochrona danych została wyraźnie uwzględniona, a wniosek jest opracowany w sposób zapewniający zgodność z zasadami ochrony danych. EIOD jest szczególnie usatysfakcjonowany art. 12, który jest poświęcony wyłącznie ochronie danych i który wyraźnie określa odpowiedzialność i okresy zatrzymywania danych. EIOD pragnie podkreślić, że pełne poszanowanie zasad ochrony danych znacznie przyczynia się do wiarygodności, siły i powodzenia tego ważnego nowego instrumentu. Mimo ogólnego zadowolenia z wniosku EIOD, nadal widzi możliwość wprowadzenia dalszych poprawek.
30. EIOD zaleca, aby prawodawca uzupełnił art. 6 w sposób, który zobowiąże organizatora do wnioskowania o potwierdzenie bezpieczeństwa systemu zbierania deklaracji on-line *przed* rozpoczęciem zbierania deklaracji poparcia. Ponadto ta procedura uzyskiwania potwierdzenia nie powinna stanowić zbędnego administracyjnego obciążenia dla organizatora. EIOD zaleca również wyjaśnienie związku między procedurą zawiadamiania przewidzianą w art. 18 dyrektywy 95/46/WE i procedurą potwierdzania na mocy art. 6 proponowanego rozporządzenia.
31. W celu dalszego ulepszenia wniosku EIOD zaleca prawodawcy:
- ocenę konieczności upubliczniania adresu pocztowego i adresu e-mail organizatora inicjatywy oraz wyjaśnienie tekstu art. 4 wniosku, jeśli takie upublicznienie jest przewidziane,
 - usunięcie wymogu dotyczącego osobistego numeru identyfikacyjnego oraz pól danych nieobowiązkowych ze wzoru formularza przedstawionego w załączniku III,
 - dodanie do wzoru formularza zawartego w załączniku II standardowego oświadczenia o ochronie prywatności, co zapewni zgodność z art. 10 dyrektywy 95/46/WE,
 - wyjaśnienie, co oznaczają „odpowiednie kontrole” wspomniane w art. 9 ust. 2, które będą musiały przeprowadzać właściwe organy w trakcie potwierdzania autentyczności deklaracji poparcia,

-
- dodanie kolejnego ustępu do art. 12, gwarantującego, że dane osobowe zgromadzone przez organizatora nie są wykorzystywane w żadnym innym celu niż wyrażone poparcie dla danej inicjatywy obywatelskiej oraz że dane otrzymane przez właściwy organ są wykorzystywane wyłącznie dla celów potwierdzenia autentyczności deklaracji poparcia inicjatywy obywatelskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 kwietnia 2010 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, uchylającej decyzję ramową 2004/68/WSiSW

(2010/C 323/02)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾, a w szczególności art. 41,

WYDAŁ NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 29 marca 2010 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, uchylającej decyzję ramową 2004/68/WSiSW⁽³⁾ (zwany dalej wnioskiem).
2. Celem wniosku jest uchylenie dyrektywy ramowej przyjętej w dniu 22 grudnia 2003 r. ze względu na pewne niedociągnięcia poprzedniego aktu prawnego. Nowy dokument poprawi skuteczność walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w odniesieniu do takich aspektów jak: kryminalizacja drastycznych form niegodziwego traktowania dzieci, np. seksualnej turystyki dziecięcej, ochrona dzieci pozbawionych opieki, dochodzenie i koordynowanie ścigania, nowe przestępstwa w środowisku IT, ochrona ofiar, zapobieganie wykroczeniom.
3. W odniesieniu do celu obejmującego zapobieganie wykroczeniom, jednym z narzędzi byłoby ograniczenie dostępu do pornografii dziecięcej w Internecie.
4. EIOD wziął pod uwagę główny cel wniosku. Jego zamiarem nie jest kwestionowanie potrzeby wprowadzenia lepszych

ram prawnych, które zapewnią właściwe środki ochrony dzieci przed niegodziwym traktowaniem. Tym niemniej EIOD pragnie podkreślić wpływ niektórych przewidzianych we wniosku środków, takich jak blokowanie stron internetowych i zakładanie linii interwencyjnych, na podstawowe prawa do prywatności i ochrony danych różnych osób, których one dotyczą. Z tego względu z własnej inicjatywy EIOD podjął decyzję o przedłożeniu niniejszej zwięzłej opinii.

II. ANALIZA WNIOSKU

5. Kwestie ochrony danych dotyczą dwóch aspektów wniosku, które nie ograniczają się jedynie do zwalczania niegodziwego traktowania dzieci, ale odnoszą się do wszystkich inicjatyw mających na celu współpracę z sektorem prywatnym w celu egzekwowania prawa. EIOD poddał już te kwestie analizie w różnych kontekstach, szczególnie w zakresie zwalczania nielegalnych treści w Internecie⁽⁴⁾.
6. Szersze omówienie dwóch wiążących się z wnioskiem powodów do obaw zamieszczono w motywie 13 i art. 21. Ich opis podano poniżej.

II.1. Rola dostawców usług w odniesieniu do blokowania stron internetowych

7. We wniosku przewidziano dwie możliwości blokowania z obszaru Unii dostępu do stron internetowych, co do których ustalono, że zawierają pornografię dziecięcą lub służą do jej rozpowszechniania: mechanizmy ułatwiające blokowanie na podstawie nakazu właściwych organów sądowych lub organów policji, lub dobrowolne działania podejmowane przez dostawców usług internetowych w celu zablokowania stron internetowych w oparciu o kodeksy postępowania lub wytyczne.
8. EIOD kwestionuje kryteria i warunki prowadzące do podjęcia decyzji o zablokowaniu: o ile mogłyby wspierać działania podejmowane przez organy policji lub sądowe w ściśle określonych ramach prawnych, o tyle ma wątpliwości co do bezpieczeństwa prawnego blokad zakładanych przez podmioty prywatne.

⁽⁴⁾ W szczególności EIOD wydał następujące opinie, w których zamieścił uwagi istotne z punktu widzenia niniejszej inicjatywy:

— Opinia EIOD z dnia 23 czerwca 2008 r. na temat wniosku dotyczącego decyzji w sprawie ustanowienia wieloletniego wspólnotowego programu ochrony dzieci korzystających z Internetu i z innych technologii komunikacyjnych, (Dz.U. C 2 z 7.1.2009, s. 2).

— Opinia EIOD z dnia 22 lutego 2010 r. dotycząca bieżących negocjacji prowadzonych przez Unię Europejską w sprawie umowy handlowej w zakresie walki z podrabianiem (ACTA). Zob. też art. 29 dokumentu roboczego Grupy Roboczej ds. Ochrony Danych Związanych z Prawami Własności Intelktualnej (WP 104), przyjętego w dniu 18 stycznia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ COM(2010) 94 wersja ostateczna.

9. Przede wszystkim EIOD kwestionuje ewentualne monitorowanie Internetu, które mogłoby prowadzić do blokowania stron. Monitorowanie i blokowanie może wiązać się z różnymi działaniami, w tym z przeszukiwaniem Internetu, identyfikacją nielegalnych lub podejrzanych stron internetowych i blokowaniem użytkownikom końcowym dostępu do nich, ale także z monitorowaniem zachowania w sieci tych użytkowników, którzy próbują uzyskać dostęp do tego rodzaju treści lub je pobrać. Działania te wymagają użycia różnych narzędzi i wiążą się z różnymi stopniami inwazyjności, ale prowadzą do stawiania podobnych pytań dotyczących roli dostawców usług internetowych w odniesieniu do przetwarzania informacji o treści.
10. Te związane z nadzorem działania wywołują określone skutki z punktu widzenia ochrony danych, gdyż przewidują przetwarzanie danych osobowych różnych osób, w tym informacji o ofiarach, świadkach, użytkownikach lub dostawcach treści. W poprzednich opiniach EIOD przedstawił swoje obawy dotyczące monitorowania osób fizycznych przez podmioty z sektora prywatnego (np. przez dostawców usług internetowych lub właścicieli praw autorskich) w obszarach, które zasadniczo wchodzą w zakres kompetencji organów ochrony porządku publicznego ⁽¹⁾.
- EIOD podkreśla, że monitorowanie sieci i blokowanie stron stanowiłoby cel niezwiązany z handlowym celem działalności dostawców usług internetowych: prowadziłoby do podniesienia kwestii zgodnego z prawem przetwarzania i wykorzystywania danych osobowych zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) i art. 7 dyrektywy w sprawie ochrony danych osobowych ⁽²⁾.
- EIOD kwestionuje kryteria blokowania i podkreśla, że kodeks postępowania lub dobrowolne wytyczne nie gwarantują wystarczającego bezpieczeństwa prawnego w tym zakresie.
- EIOD podkreśla też zagrożenia wiążące się z ewentualnym wpisywaniem osób na czarną listę oraz możliwością uzyskania przez nich zadośćuczynienia przed niezależnym organem.
11. EIOD wspominał już kilkakrotnie, że „monitorowanie zachowania użytkowników Internetu i gromadzenie ich adresów IP stanowi naruszenie ich praw do poszanowania życia prywatnego i korespondencji (...). Pogląd ten jest zgodny z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka ⁽³⁾”. W związku z tym naruszeniem konieczne jest wprowadzenie lepszych zabezpieczeń dla zapewnienia, że monitorowanie i/lub blokowanie będzie stosowane

wyłącznie w ściśle określonym celu i pod kontrolą sądową, a środki bezpieczeństwa będą wystarczające do zapobiegania niewłaściwemu użyciu tego mechanizmu.

II.2. Założenie sieci linii interwencyjnych

12. Sieć linii interwencyjnych, o której mowa w motywie 13 wniosku, przewidziano w programie „Bezpieczniejszy Internet”. EIOD wydał o tym programie wyżej wspomnianą opinię. Jedną z uwag EIOD odnosi się szczegółowo do warunków gromadzenia, centralizowania i wymiany informacji: konieczny jest precyzyjny opis treści, jakie należy uznać za nielegalne lub szkodliwe, oraz określenie podmiotów, które mogą gromadzić i przechowywać informacje, i zabezpieczeń.
13. Jest to szczególnie istotne, jeżeli uwzględnić skutki zgłoszenia: obok informacji dotyczących dzieci zagrożone mogą być dane osobowe wszystkich osób w jakikolwiek sposób powiązanych z informacjami krążącymi w sieci; dotyczy to np. informacji o osobie podejrzanej o niewłaściwe zachowanie, niezależnie od tego, czy jest to użytkownik Internetu, czy dostawca treści, ale również informacji o osobie zgłaszającej podejrzaną treść lub ofierze niegodziwego traktowania. Nie można pominąć praw tych osób przy opracowywaniu procedur zgłaszania: należy je uwzględnić zgodnie z istniejącymi ramami prawnymi dotyczącymi ochrony danych.
14. Informacje zebrane za pośrednictwem linii interwencyjnych prawdopodobnie będą również wykorzystane w dochodzeniu na etapie postępowania sądowego. Z punktu widzenia wymogów dotyczących jakości i integralności należy wprowadzić dodatkowe zabezpieczenia w celu zagwarantowania, że informacje te, uznane za dowód cyfrowy, zostały zebrane i będą przechowywane w prawidłowy sposób i mogą być dopuszczone przez sąd.
15. Gwarancje nadzoru nad systemem – zasadniczo ze strony organów ochrony porządku publicznego – decydują o zgodności z przepisami. Inne zasadnicze elementy, jakie należy uwzględnić w programie, to przejrzystość i dostępne dla osób indywidualnych niezależne możliwości uzyskania zadośćuczynienia.

III. WNIOSKI

16. O ile EIOD nie widzi powodu do kwestionowania opracowania odpowiednich i skutecznych ram prawnych w celu zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, należało na potrzebę zagwarantowania pewności prawnej w odniesieniu do wszystkich zainteresowanych stron, łącznie z dostawcami usług internetowych i indywidualnymi użytkownikami sieci.

⁽¹⁾ Zob. obydwie wyżej wymienione opinie EIOD.

⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Opinia EIOD w sprawie umowy ACTA, s. 6.

17. Umieszczenie we wniosku informacji o potrzebie uwzględnienia praw podstawowych użytkowników końcowych jest mile widziane, ale niewystarczające: wymaga uzupełnienia o nałożenie na państwa członkowskie obowiązku zapewnienia zharmonizowanych, przejrzystych i szczegółowych procedur zwalczania niezgodnych z prawem treści pod nadzorem niezależnych organów publicznych.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 maja 2010 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

**Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy
Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów**

(wersja przekształcona)

(2010/C 323/03)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek o wydanie opinii zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 12 lipca 2010 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona) ⁽³⁾.
2. Wniosek został przesłany do EIOD zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w dniu jego przyjęcia. Przed przyjęciem wniosku prowadzono nieoficjalne konsultacje z EIOD. EIOD przyjął te nieoficjalne konsultacje z zadowoleniem i cieszy go, że wszystkie jego uwagi zostały uwzględnione w ostatecznej wersji wniosku.
3. W niniejszej opinii EIOD krótko wyjaśni i przeanalizuje aspekty wniosku dotyczące ochrony danych.

II. ASPEKTY WNIOSKU DOTYCZĄCE OCHRONY DANYCH

4. Systemy gwarancji depozytów spłacają deponentów do wysokości pewnej kwoty w przypadku konieczności zamknięcia instytucji kredytowej. Dyrektywa 94/19/WE, obligująca państwa członkowskie do utworzenia na swoim terytorium co najmniej jednego systemu gwarancji depozytów, przyjęta została przez Parlament Europejski i Radę dnia 30 maja 1994 r. Tuż po wybuchu kryzysu finansowego w 2008 r. Rada zwróciła się do Komisji o przedłożenie odpowiedniego wniosku w celu promowania konwergencji systemów gwarancji depozytów, co miało przyczynić się do przywrócenia zaufania do sektora finansowego. W dniu 11 marca 2009 r. przyjęto w charakterze środka awaryjnego dyrektywę 2009/14/WE zmieniającą dyrektywę 94/19/WE. Najbardziej wyraźną

zmianą było podniesienie poziomu gwarancji z 20 000 EUR do 100 000 EUR w odniesieniu do deponentów w przypadku konieczności zamknięcia banku. Na stronie 5 uzasadnienia do aktualnego wniosku Komisja wskazuje, że ponieważ dyrektywa 2009/14/WE nie została jeszcze w pełni wdrożona, uważa za niezbędne skonsolidowanie i zmianę dyrektyw 94/19/WE i 2009/14/WE w drodze przekształcenia.

5. Wniosek ma na celu uproszczenie i harmonizację odpowiednich przepisów krajowych, w szczególności w odniesieniu do zakresu gwarancji i warunków wypłat. Przepisy zmieniane są w celu dalszego zmniejszania limitu czasu spłaty deponentów oraz zagwarantowania lepszego dostępu systemów gwarancji depozytów do informacji na temat ich członków (instytucji kredytowych, takich jak banki). Dokonano również kilku korekt przewidujących zapewnienie solidnych i wiarygodnych systemów gwarancji depozytów, finansowanych w odpowiedni sposób ⁽⁴⁾.
6. Ulepszona procedura spłaty deponentów przewiduje wzrost przetwarzania danych osobowych deponentów w ramach państwa członkowskiego, ale również pomiędzy państwami członkowskimi. W art. 3 ust. 7 stwierdza się, iż „państwa członkowskie zapewniają systemom gwarancji depozytów prawo do uzyskania, w dowolnym momencie i na ich żądanie, od swoich członków wszystkich informacji niezbędnych do przygotowania spłaty deponentów”. Jak wynika z art. 12 ust. 4 informacje takie mogą być również przekazywane pomiędzy systemami gwarancji depozytów w różnych państwach członkowskich.
7. Jeśli deponent jest osobą fizyczną, informacje na jego temat stanowią dane osobowe w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE. Przekazywanie takich informacji pomiędzy instytucjami kredytowymi a systemem gwarancji depozytów lub pomiędzy systemami gwarancji depozytów stanowi przetwarzanie danych osobowych w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 95/46/WE. Przepisy dyrektywy 95/46/WE, wdrożone w odpowiednim prawodawstwie krajowym, mają zatem zastosowanie do tych operacji przetwarzania danych. EIOD z zadowoleniem odnotowuje, że zostało to potwierdzone i podkreślone w motywie 29 wniosku.
8. Ponadto EIOD odnotowuje z zadowoleniem, że we wniosku poświęcono dużo uwagi pewnym elementom przetwarzania danych osobowych. W art. 3 ust. 7 przewidziano, że informacje uzyskane na potrzeby przygotowania spłaty deponentów mogą być wykorzystane wyłącznie do tego celu i nie mogą być przechowywane dłużej, niż jest to konieczne do tych celów. Jest to doprecyzowanie zasady celowości zawartej w art. 6 ust. 1 lit. b) dyrektywy 95/46/WE oraz obowiązku przechowywania danych nie dłużej niż jest to konieczne dla celu, dla którego zostały zgromadzone lub są dalej przetwarzane, jak przewiduje to art. 6 ust. 1 lit. e) dyrektywy 95/46/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Zob. COM(2010) 368 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Zob. s. 2–3 uzasadnienia wniosku.

9. W art. 3 ust. 7 wskazano jasno, że informacje niezbędne do przygotowania spłaty deponentów obejmują również oznaczenia zgodnie z art. 4 ust. 2. Artykuł ten przewiduje, że instytucje kredytowe zobowiązane są do oznaczania depozytów, jeśli z jakichś powodów nie kwalifikują się one do spłaty, na przykład dlatego, że depozyty te powstały w związku z transakcjami, na podstawie których osoby objęte postępowaniem karnym zostały skazane z powodu prania pieniędzy w rozumieniu art. 1 lit. c) dyrektywy Rady 91/308/EWG (zob. art. 4 ust. 1 wniosku). Ponieważ celem wymiany informacji jest właśnie spłata depozytu, przekazanie takich oznaczeń można uznać za środek konieczny. EIOD jest zatem zdania, że przekazywanie takich oznaczeń, kiedy uznaje się je za dane osobowe, jest zgodne z zasadami ochrony danych jeśli same oznaczenia nie zawierają większej ilości informacji niż jest to konieczne. Warunek taki spełnia proste oznaczenie wskazujące, że depozyt nie kwalifikuje się do spłaty. Dlatego też aby zawarty w art. 4 ust. 2 obowiązek spełniał zasady wynikające z dyrektywy 95/46/WE, powinien być stosowany w taki właśnie sposób.
10. Artykuł 3 ust. 7 wniosku dotyczy również gromadzenia przez systemy gwarancji depozytów informacji niezbędnych do przeprowadzenia regularnych testów warunków skrajnych systemów. Informacje te są przekazywane na bieżąco systemom gwarancji depozytów przez instytucje kredytowe. W trakcie nieoficjalnych konsultacji EIOD wyraził zaniepokojenie, czy informacje te będą również zawierać dane osobowe. EIOD miał wątpliwość, czy przetwarzanie danych osobowych jest rzeczywiście niezbędne dla przeprowadzania testów warunków skrajnych. Komisja skorygowała wniosek w tym miejscu i dodała przepis mówiący, że informacje takie są anonimizowane. W odniesieniu do ochrony danych oznacza to, że po uwzględnieniu wszelkich możliwych do zastosowania sposobów informacje nie mogą zostać powiązane z możliwą do zidentyfikowania osobą fizyczną⁽¹⁾. EIOD jest usatysfakcjonowany zastosowanym rozwiązaniem.
11. Również w odniesieniu do informacji uzyskiwanych na potrzeby testów warunków skrajnych stwierdza się w art. 3 ust. 7, że informacje te mogą zostać wykorzystane wyłącznie do tego celu i że mogą być przechowywane tylko tak długo, jak jest to do tych celów konieczne. EIOD pragnie wskazać, że jeśli informacji nadano charakter anonimowy, nie ma już do niej zastosowania definicja danych osobowych, co do których obowiązują przepisy dyrektywy 95/46/WE. Mogą istnieć uzasadnione powody do ograniczenia wykorzystania takich informacji. EIOD pragnie jednakże wskazać, że zasady ochrony danych tego nie wymagają.
12. W celu ułatwienia efektywnej współpracy pomiędzy systemami gwarancji depozytów, w tym w odniesieniu do przewidzianej w art. 3 ust. 7 wymiany informacji, w art. 12 ust. 5 zawarto przepis, że systemy gwarancji depozytów lub, tam gdzie to stosowne, właściwe organy zawierają pisemne umowy dotyczące współpracy. W takich umowach należy zawrzeć bardziej szczegółowe ustalenia dotyczące zastosowania zasad ochrony danych. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że do art. 12 ust. 5 dodano dodatkowe zdanie podkreślające, że „umowy takie uwzględniają wymogi określone w dyrektywie 95/46/WE”.

III. WNIOSEK

13. EIOD jest zadowolony ze sposobu, w jaki we wniosku w sprawie dyrektywy zajęto się kwestiami ochrony danych i pragnie jedynie zwrócić uwagę na uwagi zawarte w pkt 9 i 11 niniejszej opinii.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 września 2010 r.

Peter HUSTINX

Europejski Inspektor Ochrony Danych

⁽¹⁾ Więcej informacji na temat pojęcia „anonimowości” – zob. pkt 2009 r. w sprawie przeszczerpów narządów (Dz.U. C 192 z 15.8.2009, s. 6). Dokument ten można znaleźć na stronie <http://www.edps.europa.eu> >> Consultation >> Opinions >> 2009.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Konkluzje Rady w sprawie podnoszenia poziomu podstawowych umiejętności w kontekście europejskiej współpracy na rzecz szkół na miarę XXI wieku

(2010/C 323/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

MAJĄC NA UWADZIE

Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z 2006 roku w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie⁽¹⁾, w którym to zaleceniu przedstawiono – w formie europejskich ram odniesienia – osiem kompetencji kluczowych, które wszyscy młodzi ludzie powinni nabyć w trakcie kształcenia i szkolenia. Nabycie już w szkole podstawowych umiejętności⁽²⁾ w zakresie czytania, matematyki i nauk przyrodniczych w zasadniczym stopniu decyduje o możliwości rozwijania kompetencji kluczowych przez całe życie. Podstawowe umiejętności ewoluują wraz z nabywaniem kompetencji kluczowych, ponieważ osoby uczące się mają do czynienia z coraz bardziej złożonymi informacjami wymagającymi dokładności i zrozumienia; umiejętności te są zatem podstawą takich cech, jak zdolność rozwiązywania problemów, krytyczne myślenie, inicjatywa czy kreatywność,

ORAZ FAKT, ŻE:

1. Doskonalenie umiejętności czytania to jeden z trzynastu celów wyznaczonych w 2002 roku w programie prac „Edukacja i szkolenie 2010”. To także jeden z pięciu ustalonych przez Radę w 2003 roku referencyjnych poziomów wyznaczających średni europejski wynik (europejskich poziomów odniesienia): do 2010 roku odsetek 15-latków osiągających słabe wyniki w czytaniu miał w Unii Europejskiej zmniejszyć się o co najmniej 20 % w porównaniu z rokiem 2000. Jeżeli chodzi o kierunki matematyczne, przyrodnicze i techniczne, osobny wskaźnik przewidywał zwiększenie do 2010 roku o co najmniej 15 % całkowitej liczby ich absolwentów.
2. W marcu 2008 roku Rada Europejska ponownie zaapelowała do państw członkowskich o znaczne zmniejszenie liczby

młodych ludzi, którzy nie umieją poprawnie czytać, i o dopilnowanie, by uczące się osoby ze środowisk migracyjnych lub defaworyzowanych osiągały lepsze wyniki w nauce⁽³⁾.

3. W konkluzjach z listopada 2008 roku Rada i przedstawiciele rządów państw członkowskich zebrani w Radzie⁽⁴⁾ ustalili program europejskiej współpracy w dziedzinie szkolnictwa i ponownie zwrócili uwagę na fakt, że realizacja celu, którym jest doskonalenie umiejętności czytania, nie przebiega zadowalająco. Rada była zgodna, że należy zadbać o nabywanie umiejętności czytania i podstawowych umiejętności matematycznych oraz o nabywanie ich w większym stopniu, gdyż stanowią one zasadniczy element kompetencji kluczowych. Poproszono państwa członkowskie, by współpracując, skupiły się na zwiększaniu umiejętności czytania i podstawowych umiejętności matematycznych oraz na rozbudzaniu zainteresowania naukami matematycznymi, przyrodniczymi i technicznymi.
4. W konkluzjach Rady z maja 2009 roku w sprawie strategicznych ram współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020)⁽⁵⁾ ponownie zwrócono uwagę na to, jak ważne są umiejętność czytania oraz podstawowe umiejętności matematyczne (będące podstawowym elementem kompetencji kluczowych) oraz zwiększanie atrakcyjności nauk matematycznych, przyrodniczych i technicznych. Zadbaniu o odpowiedni stopień opanowania podstawowych umiejętności w zakresie czytania, matematyki i nauk przyrodniczych ma służyć nowy poziom odniesienia przyjęty przez Radę w kontekście wspomnianych ram współpracy: do 2020 roku odsetek osób osiągających słabe wyniki w czytaniu, matematyce i naukach przyrodniczych miałby spaść do poziomu poniżej 15 %.
5. We wspólnym sprawozdaniu Rady i Komisji z 2010 roku z postępów w realizacji programu prac „Edukacja i szkolenie 2010”⁽⁶⁾ zwrócono uwagę na fakt, że ważnym sposobem

⁽¹⁾ Zalecenie 2006/962/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10).

⁽²⁾ Na potrzeby niniejszego tekstu termin „podstawowe umiejętności” oznacza podstawowe umiejętności w zakresie czytania, matematyki i nauk przyrodniczych (zgodnie z nowym europejskim poziomem odniesienia ustanowionym w strategicznych ramach współpracy ET 2020).

⁽³⁾ Dok. 7652/08, pkt 15, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 319 z 13.12.2008.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 117 z 6.5.2010.

pomagającym podnosić kompetencje i zdobywać doświadczenie zawodowe mogą być partnerstwa między instytucjami edukacyjnymi a światem pracy. Eksperci są zdania, że programy współpracy między szkołami, uczelniami i sferą przedsiębiorstw pozytywnie wpływają na opanowywanie nauk matematycznych, przyrodniczych i technicznych.

6. Całkiem niedawno, na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2010 roku, państwa członkowskie wyznaczyły sobie za cel podnoszenie poziomu wykształcenia w kontekście strategii „Europa 2020” na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia⁽¹⁾; w strategii tej kwestia podstawowych umiejętności stanowi nieodłączny element zarówno programu „inteligentnego wzrostu”, jak i „wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu” oraz ma się przyczynić do realizacji takich projektów przewodnich, jak *program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia oraz agenda cyfrowa*,

ODNOTOWUJĄC, ŻE:

1. Choć przez ostatnich dziesięć lat wyniki w kształceniu i szkoleniu w UE ogólnie się poprawiły, nie wystarczyło to, by osiągnąć założone na 2010 rok poziomy odniesienia. Umiejętność czytania i umiejętności matematyczne wśród europejskich 15-latków statystycznie wręcz się pogorszyły. Odsetek osób osiągających słabe wyniki w czytaniu wzrósł z 21,3 % w 2000 roku do 24,1 % w 2006 roku⁽²⁾, a w matematyce – z 20,2 % do 24 %⁽³⁾. Odsetek osób osiągających słabe wyniki w naukach przyrodniczych wyniósł w państwach członkowskich w 2006 roku przeciętnie 20,2 %⁽⁴⁾.
2. Ponadto istnieją dowody na to, że stopień opanowania podstawowych umiejętności przez uczniów zależy od środowiska społeczno-ekonomicznego, z którego się wywodzą, oraz od poziomu wykształcenia ich rodziców. We wszystkich państwach członkowskich, dla których dostępne są porównywalne dane, wyniki w czytaniu, matematyce i naukach przyrodniczych uzyskiwane przez uczniów ze środowisk migracyjnych są słabsze niż wyniki uczniów pochodzących z danego państwa⁽⁵⁾.
3. Od kilkudziesięciu lat Europa odnotowuje rosnące zapotrzebowanie na wykwalifikowanych absolwentów kierunków matematycznych, przyrodniczych i technicznych. Choć stosowny europejski poziom odniesienia wyznaczony na 2010 rok został osiągnięty, potrzeby, do których się odnosił, są wciąż aktualne. Ogólny odsetek absolwentów wzrósł – w dużej mierze za sprawą informatyki i rozszerzenia – jednak w przypadku matematyki, statystyki i inżynierii wzrost ten był bardzo mały, a w przypadku fizyki odnotowano nawet spadek. Ponadto na kierunkach tych studiuje zdecydowanie więcej mężczyzn niż kobiet⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dok. EUCO 7/10 z dnia 26 marca 2010 r. i 13/10 z dnia 17 czerwca 2010 r.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc34_en.htm

⁽³⁾ PISA 2006 (dane za 2006 rok uwzględniają BG i RO, natomiast dane za 2003 rok – nie).

⁽⁴⁾ Uwaga: porównywalne dane za rok 2000 nie są dostępne.

⁽⁵⁾ PISA 2006.

⁽⁶⁾ Zob. „Postępy w realizacji celów lizbońskich w dziedzinie kształcenia i szkolenia: wskaźniki i poziomy odniesienia (2009)”, część III, s. 97 (nierównowaga płci wśród absolwentów studiów przyrodniczych).

4. W państwach członkowskich podejmuje się wiele inicjatyw, które mają udoskonalić umiejętność czytania, oraz wiele działań krajowych, regionalnych i lokalnych, które mają zmienić na lepsze stosunek do matematyki i nauk przyrodniczych i poprawić osiągnięcia w tych dziedzinach. Ponadto w ostatnich latach wiele państw członkowskich włączyło problem stosunku do matematyki i nauk przyrodniczych oraz osiągnięć w tych dziedzinach do swoich założeń politycznych. Państwa przeznaczyły też znaczne środki na poprawę szkolnej edukacji w zakresie nauk przyrodniczych. Coraz widoczniejszą strategią w większości krajów stają się programy służące wczesnemu przekazywaniu podstawowych umiejętności oraz zindywidualizowane sposoby podejścia do nauczania⁽⁷⁾,

I PRZYPOMINAJĄC, ŻE:

Szczególnie w odniesieniu do nauk matematycznych, przyrodniczych i technicznych:

1. Jak wykazały prace nad naukami matematycznymi, przyrodniczymi i technicznymi podejmowane w ramach otwartej metody koordynacji, nowatorskie podejście pedagogiczne i wykwalifikowani nauczyciele mogą zmienić na lepsze stosunek uczniów do wspomnianych dziedzin nauki i poprawić stosowne wyniki. To z kolei może sprawić, że coraz więcej uczniów będzie podejmować studia w tych dziedzinach, a w efekcie – że wzrośnie liczba absolwentów kierunków matematycznych, przyrodniczych i technicznych.
2. W sprawozdaniu Komisji z 2007 roku pt. *Edukacja w zakresie nauk przyrodniczych: nowa metodyka na rzecz przyszłości Europy* (*Science education now: a renewed pedagogy for the future of Europe*)⁽⁸⁾ zalecono, by w edukacji tej częściej korzystać z kształcenia opartego na samodzielnych poszukiwaniach, przeciwdziałać izolacji nauczycieli przedmiotów przyrodniczych przez tworzenie sieci współpracy, szczególną uwagę zwracać na stosunek dziewcząt do nauk matematycznych, przyrodniczych i technicznych oraz otwierać szkoły na świat zewnętrzny,

STWIERDZA, ŻE:

1. Nabywanie podstawowych umiejętności, będących fundamentem późniejszych – kształtowanych przez całe życie – kompetencji kluczowych, zasadniczo wpłynie na szanse obywateli na rynku pracy, ich włączenie społeczne i samorealizację. Potrzeba więc działań, które zaradzą niezadowolającym wynikiom edukacyjnym i wykluczeniu społecznemu.
2. Dobra umiejętność czytania, posiadanie podstawowych umiejętności matematycznych oraz solidna znajomość podstawowych zasad rządzących przyrodą i elementarnych pojęć naukowych to punkt wyjścia do późniejszego nabywania kompetencji kluczowych potrzebnych w procesie uczenia się przez całe życie, a zatem należy poświęcać im uwagę od wczesnych lat.

⁽⁷⁾ Wspólne sprawozdanie z postępów w realizacji celów lizbońskich (COM(2009) 640).

⁽⁸⁾ Sprawozdanie przygotowane przez grupę ekspertów wysokiego szczebla specjalizujących się w edukacji w zakresie nauk przyrodniczych (pod przewodnictwem posła do Parlamentu Europejskiego Michela Rocard). Zob. http://www.ec.europa.eu/research/science-society/document_library/pdf_06/report-rocard-on-science-education_en.pdf

3. Podstawowe umiejętności: czytanie i matematyka, są także składową kompetencji określanej jako „umiejętność uczenia się”: pomagają dotrzeć do nowej wiedzy i nowych umiejętności, zdobyć je, przetworzyć, przyswoić i zaprezentować oraz zyskać samodzielność w nauce.
4. Jak wynika z międzynarodowych danych, w tym z badań PISA i TIMSS, osiągnięcia w czytaniu, matematyce i naukach przyrodniczych są uwarunkowane kwestiami systemowymi, takimi jak różnice między szkołami czy pochodzeniem uczniów (np. uwarunkowania społeczno-ekonomiczne, wykształcenie rodziców, dostępność sprzętu komputerowego w domu itp.).
5. Czynnikiem przesądającym o dobrych wynikach edukacyjnych są kwalifikacje, kompetencje i zaangażowanie nauczycieli, kadry kierowniczej szkół oraz osób kształcących nauczycieli. Dlatego ważne jest, by zadbać o jak najlepsze kształcenie, staże i doskonalenie zawodowe nauczycieli i dyrektorów i uzupełnić je niezbędnymi usługami wsparcia edukacyjnego i zawodowego.
6. Osiągnięcie nowego ambitnego poziomu odniesienia wyznaczonego w kontekście strategicznych ram współpracy ET 2020 będzie zależeć od skuteczniejszych inicjatyw krajowych. Pogorszenie koniunktury gospodarczej połączone z problemami natury demograficznej pokazuje, że obecnym i przyszłym wyzwaniom społeczno-gospodarczym będzie można sprostać tylko wtedy, gdy szybko zwiększone zostaną – w jak najszerszym zakresie – efektywność szkolnictwa i równy dostęp do niego, a jednocześnie nie ustaną skuteczne inwestycje w kształcenie i szkolenie,

UZNAJE, ŻE:

Podejmując skomplikowany problem doskonalenia umiejętności czytania i podnoszenia wyników w naukach matematycznych, przyrodniczych i technicznych, szczególną uwagę należy poświęcić następującym kwestiom:

1. Tworzenie programów nauczania

Kwestia ta mogłaby objąć takie sprawy, jak: wczesne przekazywanie podstawowych umiejętności; całościowe podejście do edukacji (tzn. rozwijanie wszystkich zdolności każdego dziecka); stosowanie nowych metod oceny i ich wpływ na program nauczania; stosowanie nowatorskich podejść metodycznych, takich jak edukacja w zakresie nauk przyrodniczych oparta na samodzielnych poszukiwaniach (IBSE) czy opanowywanie matematyki i nauk przyrodniczych w drodze rozwiązywania problemów (PBL); stały wzgląd na umiejętność czytania na wszystkich szczeblach edukacji (a nie tylko na etapie przed-szkolnym i wczesnoszkolnym), a także bardziej zindywidualizowane podejście do nauczania i uczenia się.

2. Motywacja do rozwijania umiejętności czytania oraz umiejętności w zakresie nauk matematycznych, przyrodniczych i technicznych

Dowodzono, że zasadniczy wpływ na wzrost umiejętności czytania mają: zwyczaj czytania w domu (książki, gazety, książki dla dzieci) i w szkole, wczesna aktywność czytelnicza przed rozpoczęciem szkoły, postawy i czytelnictwo rodziców, zainteresowania uczniów, samodzielność w czytaniu, a także udział w zajęciach czytelniczych w szkole i poza nią. Stosując określone metody nauczania, należy lepiej wykorzystywać cechujące dzieci od najmłodszych lat naturalne zainteresowanie matematyką i naukami przyrodniczymi. Ważne jest pomaganie dzieciom w tym, by stawały się samodzielne w nauce, zyskiwały motywację do niej, a także by traktowały czytanie i pisanie oraz korzystanie z kompetencji matematycznych i przyrodniczych jako codzienność.

3. Wpływ nowych technologii na podstawowe umiejętności oraz wykorzystywanie tych technologii do usamodzielniania uczniów i podtrzymywania ich motywacji

Nowe technologie, np. coraz powszechniejszy Internet czy technologie mobilne, zmieniły w XXI wieku charakter i postrzeganie umiejętności czytania. Należy przyrzeć się wpływowi tych technologii na umiejętność czytania wśród dzieci oraz na ich kompetencje matematyczne i przyrodnicze, po to by stworzyć odpowiednie metody wykorzystujące potencjał tych technologii na potrzeby nowych form uczenia się.

4. Problematyka płci

W czytaniu, matematyce i naukach przyrodniczych odnotowuje się znaczne różnice między płciami, zarówno jeśli chodzi o postawy, jak i wyniki. Dziewczęta często są bardziej zmotywowane do czytania niż chłopcy i osiągają w tej dziedzinie lepsze efekty. Różnice wyników w przedmiotach matematycznych, przyrodniczych i technicznych nie są aż tak znaczne jak różnice w czytaniu. Decyzje edukacyjne są wciąż w dużym stopniu zdeterminowane płcią. Chłopcy częściej niż dziewczęta chcą studiować nauki matematyczne, przyrodnicze i techniczne i podejmować karierę zawodową w tym kierunku. Należy dokładniej zbadać przyczyny tych tendencji i wskazać skuteczne strategie, które ograniczą różnice między płciami, zarówno jeśli chodzi o wyniki, jak i postawy ⁽¹⁾.

5. Związek pomiędzy pochodzeniem ucznia (zarówno społeczno-ekonomicznym, jak i kulturowym) a poziomem opanowania podstawowych umiejętności

Uczniowie z defaworyzowanych środowisk społeczno-ekonomicznych lub ze środowisk migracyjnych, zwłaszcza ci, którzy mówią językiem innym niż język kraju goszczącego, zwykle osiągają słabsze wyniki w szkole. Wpływ społecznego profilu uczniów i ich rodzin jest bardziej widoczny w szkołach, w których uczniów defaworyzowanych jest więcej ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Zob. Różnice w wynikach nauczania a płeć uczniów: obecna sytuacja i działania podejmowane w Europie (*Gender differences in educational outcomes: a study on the measures taken and the current situation in Europe*) (Eurydice, 2010).

⁽²⁾ PISA 2006 (OECD, 2007), *Messages from PISA 2000* (OECD, 2004).

6. Nauczyciele i osoby kształcące nauczycieli

Podczas kształcenia nauczycieli, ich stażu oraz doskonalenia zawodowego należy skupić się na rozwijaniu i ćwiczeniu kompetencji, które pomogą im – niezależnie od nauczanego przez nich przedmiotu – lepiej dbać o przekazywanie podstawowych umiejętności (zwłaszcza czytania) zarówno na poziomie szkoły podstawowej, jak i średniej. Ponadto aby zaradzić brakom w kwalifikacjach, należy kłaść większy nacisk na edukację przedmiotową osób, które specjalizują się w nauczaniu podstawowych umiejętności (zwłaszcza nauk matematycznych, przyrodniczych i technicznych). Przydatne w tym względzie mogłoby być także zachęcanie nauczycieli przedmiotów matematycznych, przyrodniczych i technicznych do tworzenia sieci oraz nawiązywanie w edukacji matematycznej, przyrodniczej i technicznej kontaktów ze społecznością badawczą i nauką oraz światem pracy. Ponadto należy wciąż starać się zaradzić nierównowadze płci wśród nauczycieli, czyniąc ten zawód atrakcyjniejszym dla mężczyzn, tak by uczniowie mogli obserwować wzorce obu płci.

7. Etos i cechy szkoły

Kwestia ta obejmuje m.in. nacisk na naukę czytania, na nowatorskie rozwiązania w nauczaniu i uczeniu się, na jakość życia szkolnego oraz umiejscowienie szkoły, jej rozmiar i otwartość na świat zewnętrzny, a także na współpracę z rodzicami i z szeroką rzeszą zainteresowanych stron,

ZWRACA SIĘ ZATEM DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

1. Opracowały lub rozwinęły krajowe strategie mające poprawić osiągnięcia uczniów w czytaniu, matematyce i przedmiotach przyrodniczych i zwróciły szczególną uwagę na uczniów z defaworyzowanych środowisk społeczno-ekonomicznych.
2. Przeanalizowały i oceniły skuteczność dotychczasowych działań na szczeblu krajowym, po to by rozwinąć bazę danych niezbędną do kształtowania polityki,

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

1. Utworzyła grupę ekspertów wysokiego szczebla, której zadaniem będzie przeanalizować – pod kątem problemów nakreślonych w niniejszych konkluzjach – istniejące badania, opracowania i międzynarodowe sprawozdania na temat umiejętności czytania. Grupa ta powinna się zastanowić, jak najskuteczniej wspierać umiejętność czytania w trakcie

całego procesu uczenia się przez całe życie, na podstawie przykładów dobrych rozwiązań wyciągnąć wnioski i do połowy 2012 roku opracować propozycje mające wspomóc politykę państw członkowskich.

2. W uzupełnieniu prac zespołu ds. nauk matematycznych, przyrodniczych i technicznych w ramach otwartej metody koordynacji utworzyła tematyczną grupę roboczą ekspertów i osób odpowiedzialnych za kształtowanie polityki z państw członkowskich; grupa ta miałaby wpierać dążenia do osiągnięcia nowego poziomu odniesienia wyznaczonego w kontekście ram współpracy ET 2020.
3. Pomagała państwom członkowskim uczyć się od siebie nawzajem oraz identyfikować i rozpowszechniać sprawdzone rozwiązania z zakresu nauczania podstawowych umiejętności oraz obserwowała i relacjonowała postępy w dążeniu do osiągnięcia poziomu odniesienia ET 2020,

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY:

1. Zadbaly w stosownym przypadku o spotkania dyrektorów generalnych odpowiedzialnych za edukację szkolną, tak by mogli oni zapoznawać się ze stanem europejskiej współpracy w dziedzinie szkolnictwa, zyskiwać informacje pomocne w kształtowaniu polityki krajowej oraz omawiać priorytety przyszłych prac na szczeblu UE w przedmiotowej dziedzinie; zadbały także o to, by rezultaty tych dyskusji były szeroko upowszechniane wśród wszystkich zainteresowanych stron, a w stosownym przypadku omawiane na szczeblu ministrów.
2. Sprzyjały możliwości organizowania przez państwa członkowskie wspólnych projektów pilotażowych mających – dzięki nowatorskiemu podejściu – udoskonalić podstawowe umiejętności wśród wszystkich młodych ludzi. Projekty takie byłyby organizowane na zasadzie dobrowolnej w myśl wspólnie uzgodnionych kryteriów, podlegałyby wspólnej ocenie i zakładałyby wykorzystanie istniejących instrumentów UE.
3. Z myślą o promowaniu wyżej wymienionych celów wykorzystywały wszystkie stosowne instrumenty, takie jak otwarta metoda koordynacji, program „Uczenie się przez całe życie”, siódmy program ramowy na rzecz badań i rozwoju technologicznego oraz – zgodnie z priorytetami krajowymi – europejskie fundusze strukturalne.

Konkluzje Rady z dnia 18 listopada 2010 r. w sprawie szans i wyzwań stojących przed kinem europejskim w erze cyfrowej

(2010/C 323/05)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1. MAJĄC NA UWADZE:

- dokument roboczy służb Komisji z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie wyzwań stojących przed europejskim dziedzictwem filmowym ery analogowej i cyfrowej (drugie sprawozdanie z wykonania zalecenia w sprawie dziedzictwa filmowego) ⁽¹⁾,
- komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Europejska agenda cyfrowa” ⁽²⁾, a zwłaszcza stwierdzenie, zgodnie z którym „wsparcie cyfryzacji kin jest niezbędne do ochrony różnorodności kulturowej”,
- zieloną księgę Komisji z dnia 27 kwietnia 2010 r. zatytułowaną „Uwalnianie potencjału sektora kulturalnego i kreatywnego” ⁽³⁾,
- konwencję UNESCO z dnia 20 października 2005 r. w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego ⁽⁴⁾.

2. Z ZAINTERESOWANIEM PRZYJMUJE:

- komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie szans i wyzwań stojących przed kinem europejskim w erze cyfrowej ⁽⁵⁾.

3. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI, ŻE:

- technologie cyfrowe dają nowe możliwości dystrybucji filmów, między innymi do kin, które wyświetlają produkcje artystyczne lub są zlokalizowane na obszarach o mniejszym zaludnieniu; technologie te przyczyniają się w ten sposób do realizacji europejskich i krajowych celów związanych z promowaniem i udostępnianiem dzieł europejskich, promocją różnorodności kulturowej i językowej oraz spójnością społeczną,
- europejski rynek kinowy jest rozdrobniony i wynika z tego szereg wyzwań, które mogą mieć wpływ na proces tworzenia i wprowadzania w życie ogólnokrajowych i ogólnoeuropejskich planów przechodzenia na kino cyfrowe,

— cyfryzacja kin generuje znaczne koszty, które ponieść muszą właściciele sal kinowych, dystrybutorzy natomiast mogą dokonać oszczędności dzięki niższym kosztom kopii cyfrowych. Aby przezwyciężyć tę asymetrię, rynek ustanowił modele finansowania cyfryzacji kin ze środków prywatnych, zwane między innymi „modelami VPF” (Virtual Print Fee – opłaty od wirtualnej kopii) ⁽⁶⁾. Modele te jednak nie zawsze pasują do małych – zwłaszcza jednosalowych – kin wyświetlających produkcje artystyczne, arcydzieła sztuki filmowej lub retrospekcje. Dlatego też kina te mogą stanąć przed większymi problemami finansowymi przy uzyskiwaniu sprzętu do projekcji cyfrowych, mimo że pełnią ważną rolę społeczną i kulturalną, na przykład na obszarach o mniejszym zaludnieniu, gdzie liczba wydarzeń kulturalnych jest ograniczona.

4. ZWRACA W TYM KONTEKŚCIE UWAGĘ NA FAKT, ŻE:

- projekcja cyfrowa pozwala na korzystanie w sposób elastyczniejszy i mniej kosztowny z wersji w różnych językach (również opatrzonych napisami lub dubbingowanymi) oraz z technik audiodeskrypcji, co przyczynia się do lepszego obiegu i dostępu do dzieł pochodzących między innymi z krajów lub regionów, których języki są mniej rozpowszechnione,
- cyfryzacja kin stwarza bezprecedensowe szanse dla kina europejskiego, ale może wymagać restrukturyzacji rynku, która będzie miała nieproporcjonalny wpływ na wyżej wspomniane kina; w konsekwencji utrudnione może być utrzymanie różnorodności filmów wchodzących na ekrany, a dostęp do produkcji filmowej – ograniczony dla niektórych grup ludności. Zmiana ta mogłaby także zagrozić spójności społecznej, ponieważ w niektórych regionach kina odgrywają ważną rolę jako miejsca spotkań i wymiany poglądów. Konsekwencją tej restrukturyzacji mogłyby być koszty społeczne, zwłaszcza jeżeli chodzi o zatrudnienie w sektorach technicznych i w sektorze pokazów kinowych,
- cyfryzacja kin stwarza również szanse na promowanie europejskiego dziedzictwa filmowego oraz na umożliwianie kontaktu z nim. Dla zwiększenia tych szans, z myślą między innymi o celach edukacyjnych, konieczne są zatem stosowne działania na różnych szczeblach,
- aby w jak największym zakresie ułatwić przejście na projekcję cyfrową, źródła finansowania – przez podmioty prywatne czy też państwowe – szczebla lokalnego, krajowego czy europejskiego – muszą być zagregowane i elastyczne, co pozwoli różnym rodzajom kin otrzymać wsparcie dopasowane do konkretnej sytuacji, w której się znajdują.

⁽¹⁾ SEC(2010) 853 wersja ostateczna.⁽²⁾ COM(2010) 245 wersja ostateczna.⁽³⁾ COM(2010) 183 wersja ostateczna.⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2006/515/WE z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie zawarcia Konwencji w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego (Dz.U. L 201 z 25.7.2006, s. 15).⁽⁵⁾ COM(2010) 487 wersja ostateczna.⁽⁶⁾ Model opłaty od wirtualnej kopii (VPF) opiera się na udziale zewnętrznych inwestorów/podmiotów zajmujących się integracją, których zadaniem jest rozwiązanie kwestii podziału kosztów i korzyści. Te podmioty zewnętrzne pobierają (część) oszczędności dystrybutorów w postaci opłat VPF, aby przyczynić się do wyposażenia uczestniczących kin w sprzęt cyfrowy.

5. UZNAJE, ŻE:

- oprócz zapewnienia samego sprzętu do projekcji cyfryzacja kina wymaga również dodatkowego sprzętu i narzędzi (np. serwera, sprzętu audio, ekranu, dostosowania sali projekcyjnej itp.),
- trwałość tego sprzętu jest jeszcze nieznana, co rodzi pytania o koszty jego konserwacji i o finansowe aspekty jego unowocześniania lub zastępowania go nowym w perspektywie średnio- i długoterminowej, także w związku z ewentualną migracją produkcji cyfrowych do nowych formatów.

6. UWAŻA W TYM KONTEKŚCIE, ŻE:

- przejście na kino cyfrowe jest niezbędne i pilne. W ramach polityk publicznych należy wspierać to przejście, biorąc pod uwagę następujące cele leżące w interesie ogólnym:
 - zapewnienie dostępu do dzieł europejskich, w tym dzieł należących do europejskiego dziedzictwa filmowego, i ich promowanie,
 - promowanie różnorodności kulturowej i językowej, zwłaszcza poprzez poprawę obiegu dzieł,
 - wzmocnienie konkurencyjności europejskich podmiotów zaangażowanych w proces cyfryzacji,
 - zwiększenie spójności społecznej, między innymi dzięki temu, że kina działające w Unii Europejskiej będą różnorodne.

7. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE ZAMIAR KOMISJI, BY:

- wprowadzić w życie plan działań dotyczący przejścia kin europejskich na cyfrowe projekcje kinowe, czego dotyczył komunikat w sprawie szans i wyzwań stojących przed kinem europejskim w erze cyfrowej, a zwłaszcza:
 - uruchomić przed końcem 2010 roku nowy mechanizm, który będzie częścią obecnie działającego programu MEDIA i narzędziem wspierania cyfryzacji kin posiadających w repertuarze znaczną liczbę europejskich dzieł o charakterze innym niż krajowy,
 - przeanalizować w 2011 roku możliwość zapewnienia właścicielom kin dostępu do gwarancyjnego funduszu produkcji w ramach programu MEDIA lub poszukać podobnego sposobu ułatwiającego im dostęp do kredytowania,
 - przyjąć w 2011 roku zalecenie dotyczące promowania cyfryzacji kina europejskiego,
 - zaproponować – w komunikacie dotyczącym kina, który ma zostać opublikowany w 2012 roku – stosowne wytyczne pozwalające ocenić wsparcie publiczne na rzecz cyfryzacji kin.

8. ZACHĘCA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, BY:

- rozważyły potrzebę wspierania cyfryzacji kin, biorąc pod uwagę wspomniane powyżej cele leżące w interesie ogólnym,

— rozważyły w tym kontekście i w zgodności z europejskimi przepisami dotyczącymi konkurencji wdrożenie systemów wsparcia cyfryzacji kin, które będą uzupełnieniem finansowania prywatnego. Plany te powinny uwzględniać specyficzne uwarunkowania każdego państwa członkowskiego. Wśród opcji można by zawrzeć:

- a) wsparcie dla kin, które nie są w stanie ponieść kosztów cyfryzacji, tak by mogły one zostać ucyfrowione oraz pozostać konkurencyjnymi dla kin, które stać na zaopatrzenie się w odpowiedni sprzęt, na przykład dzięki wykorzystaniu modeli VPF;
- b) wsparcie dla kin położonych na obszarach o mniejszym zaludnieniu, gdzie liczba wydarzeń kulturalnych jest ograniczona;
- c) wsparcie dla kin promujących dzieła europejskie na przykład w ten sposób, że ich repertuar w znacznej mierze składa się z filmów europejskich;
- d) wsparcie dla kinoteek i kin zajmujących się dziedzictwem filmowym, zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 18 listopada 2010 r. w sprawie europejskiego dziedzictwa filmowego, w tym wyzwania ery cyfrowej⁽¹⁾;
- e) zachęcanie do organizowania mechanizmów służących solidarności między dystrybutorami a właścicielami kin lub wśród samych właścicieli kin;
- f) zachęcanie małych kin do łączenia się i dzielenia kosztami sprzętu cyfrowego;

— rozważyły opcję, która przewidywałaby uzależnienie pomocy państwa przeznaczonej na filmy od wytworzenia cyfrowej kopii matki, po to by zwiększyć ogólną ofertę cyfrowych filmów europejskich,

— przeanalizowały możliwość wykorzystania oferowanych przez Unię Europejską funduszy strukturalnych do finansowania projektów związanych z cyfryzacją i – w stosownych przypadkach – inicjatyw szkoleniowych.

9. ZACHĘCA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ, ABY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

— uwzględniając obowiązujące normy ISO dla cyfrowych projekcji kinowych, dogłębniej rozważyły sposoby osiągnięcia koniecznych i odpowiednich wyników dotyczących jakości projekcji i obiegu filmów, które odpowiadałyby konkretnemu popytowi; należy tego dokonać zgodnie z zasadą neutralności technologicznej,

— wzięły pod uwagę fakt, że technologie nieustannie ewoluują i unowocześniają się, a kwestie dotyczące finansowania projekcji cyfrowych nie ograniczą się do obecnego okresu przejściowego,

— w odniesieniu do przepisów dotyczących konkurencji dołożyły wszelkich starań, by wprowadzanie w życie mechanizmów finansowania (zarówno prywatnego, jak i publicznego) służących cyfryzacji kin nie krępowało swobody właścicieli w wyborze wyświetlanych filmów,

⁽¹⁾ Dok. 14711/10.

- zachęcały do ustanowienia programów – skierowanych przede wszystkim do właścicieli kin i dystrybutorów – służących przekwalifikowaniu i szkoleniom w zakresie technologii cyfrowej, zwłaszcza dotyczących projekcji, nowych modeli biznesowych dla kina cyfrowego, reklamy repertuaru alternatywnego i konserwacji technicznej,
 - zbadały możliwości ułatwienia właścicielom kin i innym firmom zaangażowanym w przechodzenie na projekcję cyfrową dostępu do kredytowania, zwłaszcza za pośrednictwem Europejskiego Banku Inwestycyjnego, gdy takie rozwiązanie stanie się możliwe.
-

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

29 listopada 2010 r.

(2010/C 323/06)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3146	AUD	Dolar australijski	1,3662
JPY	Jen	110,73	CAD	Dolar kanadyjski	1,3429
DKK	Korona duńska	7,4543	HKD	Dolar hong kong	10,2056
GBP	Funt szterling	0,84400	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7640
SEK	Korona szwedzka	9,2205	SGD	Dolar singapurski	1,7350
CHF	Frank szwajcarski	1,3186	KRW	Won	1 523,23
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	9,3852
NOK	Korona norweska	8,1285	CNY	Yuan renminbi	8,7560
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,4275
CZK	Korona czeska	24,758	IDR	Rupia indonezyjska	11 867,78
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,1535
HUF	Forint węgierski	280,58	PHP	Peso filipińskie	58,310
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	41,1575
LVL	Łat łotewski	0,7096	THB	Bat tajlandzki	39,694
PLN	Złoty polski	4,0476	BRL	Real	2,2739
RON	Lej rumuński	4,2943	MXN	Peso meksykańskie	16,4621
TRY	Lir turecki	1,9745	INR	Rupia indyjska	60,3950

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Postępowanie likwidacyjne

Decyzja o otwarciu postępowania likwidacyjnego wobec International Insurance Corporation (IIC) NV

(Opublikowana zgodnie z art. 14 dyrektywy 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń oraz z art. 213h holenderskiego prawa upadłościowego)

(2010/C 323/07)

Zakład ubezpieczeń	International Insurance Corporation (IIC) NV (prowadzący działalność jako INEAS oraz LadyCarOnline) Entrada 123 1096 EB Amsterdam NEDERLAND
Data przyjęcia i wejścia w życie oraz rodzaj decyzji	20 października 2010 r., 20 października 2010 r., ogłoszenie upadłości
Właściwe władze	Sąd w Amsterdamie
Organ nadzoru	Sędzia nadzorujący M.J.E. Geradts
Wyznaczony likwidator	M. Pannevis Amstelveenseweg 638 1081 JJ Amsterdam (syndyk masy upadłości) NEDERLAND
Prawo właściwe	Prawo niderlandzkie (holenderskie prawo upadłościowe)

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

KOMISJA EUROPEJSKA

ZAPROSZENIE DO SKŁADANIA WNIOSKÓW – EACEA/37/10

Program współpracy między UE a Kanadą w zakresie szkolnictwa wyższego, szkolenia oraz młodzieży

Transatlantyckie partnerstwa w zakresie wymiany – Partnerstwa w zakresie studiów transatlantyckich

(2010/C 323/08)

1. Cele i opis

Ogólnym celem programu oraz niniejszego zaproszenia jest wspieranie wzajemnego zrozumienia między narodami Unii Europejskiej i Kanady obejmującego lepszą znajomość ich języków, kultur i instytucji oraz poprawa jakości zasobów ludzkich, zarówno w Unii Europejskiej, jak i w Kanadzie.

2. Kwalifikujący się wnioskodawcy

Składanie wniosków o dotację w ramach niniejszego zaproszenia jest otwarte dla instytucji szkolnictwa wyższego oraz instytucji kształcenia i szkolenia zawodowego. Kwalifikujący się wnioskodawcy muszą mieć siedzibę w jednym z 27 państw członkowskich Unii Europejskiej.

Za każdy projekt powinna odpowiadać jedna główna instytucja UE i jedna główna instytucja w Kanadzie, które są również odpowiedzialne za składanie wspólnego wniosku i zarządzanie projektem. Główne instytucje powinny być instytucjami szkolnictwa wyższego lub instytucjami szkoleniowymi.

Konsorcjum musi składać się łącznie z co najmniej czterech instytucji, tzn. po dwie z UE i Kanady. Instytucje, o których mowa powyżej, mogą być zarówno instytucjami szkolnictwa wyższego, jak i instytucjami szkoleniowymi, albo połączeniem obydwu, w zależności od projektu.

Dodatkowym wymogiem jest, aby instytucje pochodziły z dwóch różnych państw członkowskich UE i z dwóch różnych prowincji kanadyjskich.

3. Kwalifikujące się działania

W ramach niniejszego zaproszenia do składania wniosków funkcjonują dwa rodzaje działań, mianowicie programy: „Transatlantyckie partnerstwa w zakresie wymiany” i „Partnerstwa w zakresie studiów transatlantyckich”.

W przypadku projektów „**Transatlantyckich partnerstw w zakresie wymiany**” (TEP) zapewnione jest wsparcie dla konsorcjów instytucji akademickich, instytucji kształcenia oraz szkolenia z UE i Kanady, w celu realizacji wspólnych badań i programów szkoleniowych oraz urzeczywistniania mobilności studentów i wykładowców. Pomoc obejmuje wsparcie dla administracji, stypendia dla studentów, pracowników akademickich i administracyjnych („wydział”). Maksymalny czas trwania projektów TEP wynosi 36 miesięcy.

Szczegółowy opis działań znajduje się w przewodniku programowym w sekcji 5.

W przypadku „**Partnerstw w zakresie studiów transatlantycznych**” (TDP) pomoc przeznaczona jest na opracowanie i wdrożenie podwójnych lub wspólnych programów akademickich. Wsparcie obejmuje pomoc dla prac badawczo-rozwojowych i administracji oraz dotacje dla studentów, pracowników naukowych i administracyjnych („wydział”). Maksymalny czas trwania projektów TDP wynosi 48 miesięcy.

Szczegółowy opis działań znajduje się w przewodniku programowym w sekcji 6.

Działania objęte „Transatlantycznymi partnerstwami w zakresie wymiany” (TEP) rozpoczną się dnia 1 października 2011 r. i zakończą do dnia 30 września 2014 r.

Działania objęte „Partnerstwami w zakresie studiów transatlantycznych” (TDP) rozpoczną się dnia 1 października 2011 r. i zakończą do dnia 30 września 2015 r.

4. Kryteria przyznania wsparcia

Podczas ogólnej oceny jakościowej wniosków stosowane będą dwa następujące kryteria przyznawania dotacji:

4.1. Znaczenie projektu

Kryterium „znaczenie projektu” stanowi 30 % ogólnego wyniku dotyczącego jakości.

4.2. Jakość planu projektu i ustalenia w zakresie zarządzania nim

Kryterium „jakość” stanowi 70 % ogólnego wyniku dotyczącego jakości, a szczegółowe kryteria przyznania wsparcia ujęto w trzech następujących grupach: innowacyjność i metodologia projektu, konsorcjum projektu i mobilność.

Szczegółowe informacje dotyczące kryteriów przyznawania wsparcia znajdują się w przewodniku programowym w sekcji 7.

Podczas dokonywania ostatecznego wyboru główna uwaga będzie zwrócona na wspieranie szeregu zróżnicowanych instytucji, przedmiotów i obszarów geograficznych w UE i Kanadzie. Zachęcamy do składania wniosków dotyczących „Partnerstw w zakresie studiów transatlantycznych” (TDP).

5. Budżet

Dostępny budżet przeznaczony na współfinansowanie projektów wynosi 1 546 000 EUR. Przewiduje się, że w 2010 r. fundusze zostaną przyznane około 2 projektom w ramach „Partnerstwa w zakresie studiów transatlantycznych” (TDP) i pięciu projektom „Partnerstwa o wymiarze transatlantycznym” (TEP). Przewiduje się, że 2 z 5 projektów TEP będą koncentrować się na szkoleniu zawodowym, pod warunkiem, że będą spełniały zadowalające kryteria jakościowe. Maksymalna kwota finansowania przez UE wynosi 428 000 EUR dla 4-letniego projektu TDP i 138 000 EUR dla 3-letniego projektu TEP.

6. Termin składania wniosków

Zgłoszenia należy składać zarówno UE i Kanadzie. Wnioski w imieniu głównych instytucji UE należy przesłać do Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego najpóźniej do dnia **31 marca 2011 r.** Wnioski wysłane po upływie powyższego terminu nie zostaną rozpatrzone (decyduje data stempla pocztowego).

Wnioski należy przesyłać na następujący adres:

The Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
EU-CANADA Call 2011
Avenue du Bourget/Bourgetlaan 1 — BOUR 02/17
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Wnioski w imieniu głównych instytucji UE muszą zostać złożone na odpowiednim formularzu, należycie wypełnione, podpisane przez osobę uprawnioną do zaciągania prawnie wiążących zobowiązań w imieniu organizacji składającej wniosek i opatrzone datą.

Wnioskodawcy z Kanady powinni wysłać wnioski na następujący adres w Kanadzie:

Canada-EU Programme for Co-operation in Higher Education, Training and Youth
International Academic Mobility
Learning Branch
Human Resources and Skills Development Canada
200 Montcalm Street, Tower 2, Ground Floor
Gatineau, Québec
K1A 0J9
CANADA

7. Dodatkowe informacje

Przewodnik programowy i formularze wniosków są dostępne na następującej stronie internetowej: http://eacea.ec.europa.eu/extcoop/canada/index_en.htm. Wnioski należy składać na przeznaczonym do tego formularzu i powinny one zawierać wszystkie wymagane załączniki i informacje.

Zaproszenia do składania wniosków i wyrażenia zainteresowania – Program ESPON 2013

(2010/C 323/09)

W ramach programu ESPON 2013 w dniu 24 stycznia 2011 r. zostanie ogłoszone zaproszenie do składania wniosków i wyrażenia zainteresowania. Dzień informacyjny oraz spotkanie „Partner Café” dla potencjalnych beneficjentów zostaną zorganizowane w lutym 2011 r. W celu uzyskiwania dalszych informacji prosimy o regularne odwiedzanie strony <http://www.espon.eu>

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu chlorku potasu pochodzącego z Białorusi i Rosji

(2010/C 323/10)

Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”).

1. Wniosek o dokonanie przeglądu

Wniosek został złożony przez Fintec UK Limited (wnioskodawca), importera i dystrybutora chlorku potasu pochodzącego z Białorusi i Rosji.

Zakres przeglądu jest ograniczony do zbadania poziomu szkody.

2. Produkt

Produktem objętym przeglądem jest chlorek potasu objęty obecnie kodami CN 3104 20 10, 3104 20 50, 3104 20 90 oraz specjalne mieszanki (tj. chlorek potasu zawierający dodatkowe pierwiastki nawozowe, o zawartości potasu, w przeliczeniu na K₂O, równej lub przekraczającej 35 % masy, ale nieprzekraczającej 62 % masy suchego bezwodnego produktu) objęte obecnie kodami CN ex 3105 20 10 (kody TARIC 3105 20 10 10 i 3105 20 10 20), ex 3105 20 90 (kody TARIC 3105 20 90 10 i 3105 20 90 20), ex 3105 60 90 (kody TARIC 3105 60 90 10 i 3105 60 90 20), ex 3105 90 91 (kody TARIC 3105 90 91 10 i 3105 90 91 20), ex 3105 90 99 (kody TARIC 3105 90 99 10 i 3105 90 99 20) pochodzące z Białorusi lub Rosji (produkt objęty postępowaniem).

3. Obowiązujące środki

Obecnie obowiązującym środkiem jest ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1050/2006 ⁽²⁾ na przywóz chlorku potasu pochodzącego z Białorusi i Rosji.

4. Podstawy dokonania przeglądu

Wniosek na mocy art. 11 ust. 3 opiera się na dowodach *prima facie*, dostarczonych przez wnioskodawcę, wskazujących, iż

w odniesieniu do szkody okoliczności, na podstawie których wprowadzono obowiązujące środki, zmieniły się i zmiany te mają charakter trwały.

Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, iż utrzymywanie środka na dotychczasowym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków szkodliwego dumpingu. W szczególności wnioskodawca twierdzi, że w wyniku długotrwałego wzrostu popytu i napiętej sytuacji pomiędzy popytem a podażą, od czasu ostatniego dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia ceny chlorku potasu w Unii pozostawały stale znacznie powyżej poziomu usuwającego szkodę, a rentowność przemysłu unijnego znacząco przekroczyła zwykłą stopę rentowności. Porównanie cen przemysłu unijnego z cenami stosowanymi przy przywozie z Białorusi i Rosji wskazuje, że margines szkody jest znacznie niższy niż obecny poziom obowiązującego środka.

Dlatego wydaje się, że dalsze stosowanie wprowadzonych środków na obecnym poziomie nie jest już konieczne do zrównoważenia skutków szkodliwego dumpingu.

5. Procedura dotycząca ustalenia szkody

Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia częściowego przeglądu okresowego, Komisja niniejszym wszczyna przegląd zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

W toku dochodzenia zostanie ustalone, czy poziom obecnie obowiązujących środków jest odpowiedni, aby przeciwdziałać dumpingowi wyrządzającemu szkodę.

a) Kontrola wrywkowa

Ze względu na dużą liczbę stron uczestniczących w postępowaniu Komisja może podjąć decyzję o zastosowaniu kontroli wrywkowej, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 191 z 12.7.2006, s. 1.

(i) Kontrola wrywkowa importerów

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o kontroli wrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy importerzy lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie, w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt (i) i w formie wskazanej w pkt 7, następujących informacji na temat swojego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw:

- nazwa, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,
- łączny obrót w okresie od dnia 1 października 2009 r. do dnia 30 września 2010 r.,
- dokładne określenie działalności przedsiębiorstwa w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem,
- wielkość, w tonach, i wartość, w euro, przywozu do Unii i odsprzedaży dokonanej na rynku unijnym przywożonego produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z Białorusi i Rosji, w okresie od dnia 1 października 2009 r. do dnia 30 września 2010 r.,
- nazwy i dokładne określenie działalności wszystkich przedsiębiorstw⁽¹⁾ powiązanych uczestniczących w produkcji lub sprzedaży produktu objętego postępowaniem,
- wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na przeprowadzenie dochodzenia na miejscu w zakresie udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Konsekwencje braku współpracy określono w pkt 8 poniżej.

Ponadto, w celu otrzymania informacji uznanych za niezbędne dla doboru próby importerów, Komisja skontaktuje się z wszystkimi znanymi zrzeczeniami importerów.

(ii) Ostateczny dobór próby

Wszystkie zainteresowane strony pragnące przedstawić jakiegokolwiek istotne informacje dotyczące doboru próby muszą tego dokonać w terminie określonym w pkt 6 lit. b) ppkt (ii).

Komisja zamierza dokonać ostatecznego doboru próby po konsultacji z zainteresowanymi stronami, które wyraziły gotowość włączenia ich do próby.

Przedsiębiorstwa włączone do próby muszą udzielić odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt (iii) i muszą współpracować w trakcie dochodzenia.

W przypadku braku wystarczającej współpracy Komisja może oprzeć swoje ustalenia, zgodnie z art. 17 ust. 4 i art. 18 rozporządzenia podstawowego, na dostępnych faktach. Ustalenia oparte na dostępnych faktach mogą być mniej korzystne dla zainteresowanej strony, zgodnie z wyjaśnieniami w pkt 8.

b) Kwestionariusze

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do producentów unijnych, do znanych jej eksporterów/producentów na Białorusi i w Rosji, do importerów objętych próbą, do wszystkich znanych jej zrzeczeń importerów oraz do władz państw, których dotyczy postępowanie. Wymienione informacje i dowody je potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie określonym w pkt 6 lit. a) ppkt (ii).

c) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii, a także informacji innych niż odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Wymienione informacje i dowody je potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie określonym w pkt 6 lit. a) ppkt (ii).

Ponadto Komisja może przesłuchiwać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane. Wniosek ten należy złożyć w terminie określonym w pkt 6 lit. a) ppkt (iii).

6. Terminy**a) Terminy ogólne**

- (i) Dla stron zwracających się z wnioskiem o przesłanie kwestionariusza

Wszystkie zainteresowane strony powinny zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza w jak najkrótszym terminie, lecz nie później niż 15 dni po opublikowaniu niniejszego zawiadomienia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ W celu uzyskania objaśnień dotyczących pojęcia przedsiębiorstw powiązanych należy odnieść się do art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

- (ii) Dla stron zgłaszających się, udzielających odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i przedkładających inne informacje

Wszystkie zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszystkie inne informacje w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w wyżej wymienionym terminie.

Przedsiębiorstwa wybrane do próby muszą przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w terminie wskazanym w pkt 6 lit. b) ppkt (iii).

(iii) **Przesłuchania**

Wszystkie zainteresowane strony mogą składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w takim samym terminie 37 dni.

b) **Szczególny termin w odniesieniu do kontroli wyrwykowych**

- (i) Informacje, o których mowa w pkt 5 lit. a) ppkt (i), powinny wpłynąć do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, biorąc pod uwagę, iż Komisja zamierza przeprowadzić konsultacje na temat ostatecznego doboru próby z zainteresowanymi stronami, które wyraziły gotowość włączenia ich do próby, w terminie 21 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (ii) Wszystkie inne informacje istotne dla doboru próby, o których mowa w pkt 5 lit. a) ppkt (ii), muszą wpłynąć do Komisji w terminie 21 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (iii) Kwestionariusze wypełnione przez strony objęte próbą muszą wpłynąć do Komisji w terminie 37 dni od daty powiadomienia ich o włączeniu do próby.

7. Oświadczenia pisemne, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencja

Wszelkie oświadczenia i wnioski przedkładane przez zainteresowane strony należy składać na piśmie (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres e-mail, numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Wszelkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

i korespondencję dostarczaną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „Limited”⁽¹⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „Do wglądu zainteresowanych stron”.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 4/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Faks +32 22956505

8. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, na podstawie dostępnych faktów. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i ustalenia opierają się na dostępnych faktach, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

9. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostaje zamknięte, zgodnie z art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w terminie 15 miesięcy począwszy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

10. Przetwarzanie danych osobowych

Należy zauważyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾.

⁽¹⁾ Oznacza to, że dokument przeznaczony jest jedynie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

11. Rzecznik praw stron

Należy również zauważyć, że w przypadku napotkania przez zainteresowane strony problemów związanych z korzystaniem z prawa do obrony strony te mogą wystąpić o interwencję urzędnika Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Pośredniczy on w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, zapewniając, w stosownych przypadkach, mediację w kwestiach proceduralnych związanych z ochroną interesów stron podczas postępowania, w szczególności w odniesieniu do spraw dotyczących dostępu do akt, poufności, przedłużenia terminów oraz rozpatrywania pisemnych lub ustnych oświadczeń lub uwag. Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych rzecznika praw stron w Dyrekcji Generalnej ds. Handlu (<http://ec.europa.eu/trade>).

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5846 – Shell/Cosan/JV)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2010/C 323/11)

1. W dniu 18 listopada 2010 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa Shell Brazil Holding BV (Zjednoczone Królestwo), należące do grupy Shell („Shell”), oraz Cosan SA Indústria e Comércio (Brazylia), należące do grupy Cosan („Cosan”), przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem JV CO (Brazylia), w drodze zakupu akcji/udziałów w nowo utworzonej spółce będącej wspólnym przedsiębiorcą.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
- w przypadku przedsiębiorstwa Shell: przedsiębiorstwo energetyczne i petrochemiczne o zasięgu światowym,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Cosan: produkcja i handel cukrem, etanolem oraz produkcja skojarzona energii elektrycznej z trzciny cukrowej; dystrybucja paliw i smarów w Brazylii,
 - w przypadku przedsiębiorstwa JV CO: dystrybucja paliw oraz produkcja i sprzedaż skojarzonej energii elektrycznej w Brazylii; produkcja etanolu i cukru oraz produkcja i handel etanolem w Brazylii i na całym świecie.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5846 – Shell/Cosan/JV, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.6069 – Mitsui Renewable/FCCE/Guzman)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2010/C 323/12)**

1. W dniu 17 listopada 2010 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Mitsui Renewable Energy Europe Limited („Mitsui Renewable”, Zjednoczone Królestwo), kontrolowane przez Mitsui Group („Mitsui”, Japonia), oraz przedsiębiorstwo FCC Energia, SA („FCCE”, Hiszpania), kontrolowane przez przedsiębiorstwo Fomento de Construcciones y Contratas, SA („FCC Group”, Hiszpania), przejmują w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Guzman Energia, SL, („Guzman”, Hiszpania), w drodze zakupu akcji w nowo utworzonej spółce będącej wspólnym przedsiębiorcą.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Mitsui Renewable: dostawa elektryczności wytwarzanej z energii słonecznej,
- w przypadku przedsiębiorstwa FCCE: dostawa usług w zakresie elektryczności wytwarzanej z energii słonecznej.

3. Przedsiębiorstwo Guzman będzie prowadzić działalność w zakresie wytwarzania energii cieplnej w Hiszpanii.

4. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

5. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6069 – Mitsui Renewable/FCCE/Guzman, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.6042 – Brose/SEW/JV)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2010/C 323/13)**

1. W dniu 23 listopada 2010 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Brose Fahrzeugteile GmbH & Co. KG („Brose”, Niemcy), należące do grupy Brose, i przedsiębiorstwo SEW-Eurodrive GmbH & Co KG („SEW”, Niemcy), przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad nowo utworzoną spółką będącą wspólnym przedsiębiorcą.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
- w przypadku Brose: projektowanie, wytwarzanie i dystrybucja systemów drzwi do pojazdów, komponentów do drzwi do pojazdów, systemów siedzeń do pojazdów i komponentów do siedzeń do pojazdów,
 - w przypadku SEW: projektowanie, wytwarzanie i dystrybucja silników napędowych, przemienniki częstotliwości, serwo technika, systemy napędowe do instalacji zdecentralizowanych, mechanizmy przemysłowe i inne powiązane produkty, usługi i narzędzia,
 - nowo utworzona spółka będąca wspólnym przedsiębiorcą: projektowanie, wytwarzanie i dystrybucja systemów napędowych i systemów ładowania (silników elektrycznych, elektrotechniki, elektroniki regulacyjnej i sterującej i powiązanej techniki ładowania) do pojazdów elektrycznych (np. samochodów osobowych).

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6042 – Brose/SEW/JV, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2010/C 323/14)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006**„CORDERO DE EXTREMADURA”****NR WE: ES-PGI-0005-0725-09.10.2008****ChOG (X) ChNP ()****1. Nazwa:**

„Cordero de Extremadura”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie:

Hiszpania

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:**3.1. Rodzaj produktu:**

Klasa 1.1. Mięso świeże (i podroby)

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:

Mięso z tusz jagnięcych lub ich części, sprawdzone pod kątem pochodzenia od zwierząt o określonych cechach charakterystycznych opisanych w pkt 5.2.

Tusze tych zwierząt charakteryzują się następującymi określonymi cechami:

- a) waga: waga musi być niższa niż 16 kg w przypadku tusz samców i niższa niż 14 kg w przypadku tusz samic;
- b) stopień wykształcenia okrywy tłuszczowej: od klasy małej (2) do średniej (3) (rozporządzenie (WE) nr 1249/2008);
- c) kolor od różowego do jasnoróżowego;
- d) uformowanie: klasa „O” (dostateczna) i wyższe (rozporządzenie (WE) nr 1249/2008);
- e) bez żadnych defektów spowodowanych podczas obróbki oraz bez stłuczeń;
- f) cechy charakterystyczne tłuszczu:
 - tłuszcz zewnętrzny ma białą barwę i jędrną konsystencję,
 - tłuszcz w jamach ciała ma białą barwę i pokrywa połowę, ale nigdy całość, każdej nerki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

Mięso oznaczone ChOG „Cordero de Extremadura” ma następujące cechy charakterystyczne:

- jest to mięso w kolorze od różowego do jasnoróżowego,
- cechy organoleptyczne: doskonała faktura o bardzo przyjemnym smaku i umiarkowanym stopniu poprzerastania tłuszczem śródmięśniowym. Mięso jest bardzo kruche i ma niską zawartość tłuszczu. Dzięki rozmieszczeniu i jakości tłuszczu mięso ma wyśmienity zapach, smak i soczystość.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych):

—

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):

—

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:

W gospodarstwach rolnych wytwarzających produkt oznaczony danym ChOG stosuje się ekstensywny i półekstensywny system produkcji tradycyjny dla danego obszaru, przy czym w odniesieniu do stada hodowlanego i jagniąt na etapie chowu stosowany jest system lub model ekstensywny.

Praktyki rolne stosowane w odniesieniu do stada hodowlanego są zgodne z technikami, zwyczajami i sposobem korzystania z zasobów naturalnych w systemie tradycyjnego rolnictwa ekstensywnego. Dostarczanie stada hodowlanemu paszy opiera się na wykorzystywaniu zasobów przyrodniczych pastwisk, na których zwierzęta wypasane są przez cały rok. Polega ono także, w razie konieczności, na dostarczaniu dodatków paszowych składających się głównie ze słomy, ziarna, zielonki, produktów ubocznych i koncentratów, których głównymi składnikami są zboża, nasiona oleiste i rośliny białkowe. Długość okresu podawania dodatków paszowych i ich ilość zależą od dostępnych zasobów i potrzeb zwierząt w określonym czasie.

Jagnięta pozostają przy matkach i żywią się ich mlekiem, dopóki nie zostaną odsadzone (gdy mają od 40 do 50 dni). Po ukończeniu przez nie trzech tygodni można dodatkowo podawać im karmę początkową odpowiednią dla ich potrzeb. Po odsadzeniu jagnięta pozostają w pomieszczeniach i pod obserwacją – albo w odpowiednich obiektach w gospodarstwie rolnym, albo w gospodarstwach rolnych prowadzących tucz i w zakładach końcowych figurujących w odpowiednim rejestrze. Żywią one są głównie koncentratami składającymi się przede wszystkim ze zbóż, nasion oleistych, roślin białkowych i słomy zbóż. Jako dodatki paszowe dla jagniąt rzeźnych stosuje się wyłącznie dodatki złożone głównie ze zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych.

Jagnięta rzeźne objęte przedmiotowym chronionym oznaczeniem geograficznym muszą pochodzić z gospodarstw rolnych, które zgłoszono do rejestrów organu kontrolnego i muszą docierać do rzeźni wyraźnie oznakowane.

Ubój jagniąt i rozbiór tusz przeprowadza się w rzeźniach i zakładach rozbioru, które mogą wykazać, że produkt jest zgodny ze specyfikacjami i że obiekty te są zgodne z obowiązującymi przepisami. Prowadzone są stosowne rejestry, aby zapewnić identyfikowalność produktu, i dozwolone jest przeprowadzanie regularnych kontroli. Ma to na celu zapewnienie ochrony ChOG „Cordero de Extremadura” i zachowanie jego integralności. Czas transportu jagniąt z gospodarstw rolnych, z których pochodzą, do rzeźni nie może przekraczać dwóch godzin. Ma to na celu niedopuszczenie do tego, by transport był stresujący dla zwierząt, i jednocześnie zapobiega wpływowi zmian pH wywołanych stresem na jakość mięsa.

Organ kontrolny kontroluje zarówno obróbkę, jak i rozbiór tusz, sprawdzając, czy wygląd tusz lub ich rozbiór nie prowadzi do spadku jakości.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.:

—

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:

Mięso objęte danym ChOG wprowadzane jest do obrotu ze znakiem certyfikacji, na którym, poza znakiem towarowym, umieszcza się wyrazy „Indicación Geográfica Protegida »Cordero de Extremadura«” lub symbol wspólnotowy oraz logo organu kontrolnego.

Niezależnie od postaci, w jakiej mięso objęte danym ChOG wprowadzane jest do obrotu do spożycia przez ludzi, musi posiadać znak certyfikacji składający się z cyfrowego oznaczenia wyraźnie identyfikującego produkt, aby uniknąć wprowadzenie w błąd konsumentów.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego:

Obszar, na którym wytwarzany jest produkt objęty chronionym oznaczeniem geograficznym „Cordero de Extremadura”, znajduje się w granicach regionu Extremadura.

5. Związek z obszarem geograficznym:

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

Cywilizacje fenicka, rzymska i arabska chroniły i rozwijały wypas owiec na omawianym obszarze. W późniejszym okresie przełomowym momentem dla hodowli owiec w Hiszpanii było ustanowienie za czasów panowania króla Alfonsa X *Honrado Concejo de la Mesta de los Pastores* (honorowej rady związków pasterzy).

Obszar geograficzny, oprócz występowania na nim wymaganego inwentarza, charakteryzuje się również historyczną tradycją hodowli owiec oraz tradycyjnymi systemami i praktykami gospodarowania. Jego fizyczne i geograficzne cechy charakterystyczne są zgodne z charakterystyką pastwisk oraz innych użytków zielonych, które można wykorzystywać do ekstensywnego wypasu. Przedmiotowy obszar obejmuje okręgi o szczególnych właściwościach takich jak: cechy geofizyczne i gleby, autochtoniczna flora i fauna, produkty pasterskie, opady deszczu, czas nasłonecznienia i klimat, które odróżniają je od innych obszarów geograficznych.

Obszar posiada równiny i penepleny położone na wysokości od 200 do 800 metrów. Panuje tam półsuchy klimat śródziemnomorski, łagodzony przez wpływ oceanu, o średniej rocznej temperaturze 16–17 °C oraz mroźnych zimach i gorących latach. Suma rocznych opadów deszczu wynosi od 450 do 850 mm, przy czym największe opady występują zimą i na początku wiosny, a latem nie ma ich wcale. Czas nasłonecznienia przekracza 3 000 godzin rocznie.

Ekosystem pastwisk, który przez stulecia wykształcał się ze śródziemnomorskich obszarów leśnych w wyniku działalności człowieka, obejmuje duże obszary Estremadury. Tradycyjnie produkcja zwierzęca była ekstensywna, a zwierzęta (zarówno dzikie, jak i domowe), środowisko i działalność człowieka od zawsze koegzystowały we wzajemnej równowadze. Pastwiska, na których rosną rośliny zielone, są głównym źródłem energii dla systemu i składają się ze zróżnicowanej flory obfitującej w samosiewne rośliny jednoroczne.

5.2. Specyfika produktu:

Mięso objęte ChOG „Cordero de Extremadura” pochodzi od zwierząt o następujących cechach szczególnych:

a) System hodowli:

W ekstensywnym systemie wypasu jagnięta pozostają przy matkach i żywią się ich mlekiem. Do czasu odsadzenia mogą oprócz mleka otrzymywać koncentraty złożone przede wszystkim ze zbóż i nasion roślin strączkowych.

Końcowy okres hodowli zwierząt rzeźnych odbywa się wyłącznie w pomieszczeniach, z zastosowaniem koncentratów i słomy zbożowej.

Wiek jagniąt w chwili uboju nigdy nie przekracza 100 dni.

b) Zwierzęta hodowlane będące rodzicami jagniąt objętych ChOG „Cordero de Extremadura” mają następujące cechy charakterystyczne:

w przypadku matek: rasa Merino lub Merino skrzyżowana z Merino Precoz, Merino Fleischschaf oraz Ile de France, pod warunkiem że co najmniej połowa przodków jagnięcia jest rasy Merino;

w przypadku ojców: osobniki czystej rasy lub proste krzyżówki dowolnych linii rasy Merino (Merino, Merino Precoz, Merino Fleischschaf, Ile de France oraz Berrichon du Cher).

- 5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG):

Wniosek o uznanie „Cordero de Extremadura” jako ChOG jest uzasadniony specyfiką mięsa i renomą produktu.

a) Specyfika produktu:

Swoją delikatność, soczystość, barwę i zawartość tłuszczu mięso zawdzięcza właściwościom systemu produkcji w Extremadurze, co wykazano w niektórych pracach badawczych:

„Ten system produkcji, charakterystyczny dla regionu Extremadura, związany z ekosystemami pastwisk wyjątkowymi dla tego regionu, a także szczególne dla danego obszaru systemy produkcji zwierzęcej i żywienia oraz stada hodowlane mają wpływ na skład i cechy organoleptyczne mięsa jagniąt.” (Sañudo i in. (1997), Díaz i in. (2005)).

System produkcji w Extremadurze, oparty na wykorzystaniu zasobów przyrodniczych ekosystemów pastwisk, trzymaniu jagniąt z ich matkami w okresie odchowu, a także stosowana pasza i wiek jagniąt w chwili uboju nadają mięsu szczególne cechy charakterystyczne pod względem kruchości, barwy i soczystości.

b) Renoma „Cordero de Extremadura”:

Sektor hodowli zwierząt zawsze był zasadniczym elementem gospodarki regionalnej, a chów owiec w szczególności zawsze był dumą tego miejsca, na co wskazują źródła historyczne, takie jak opracowany w XVIII w. kataster Ensenady (*El Catastro del Marqués de la Ensenada*), w którym podaje się liczbę pogłowa wynoszącą ponad 1,3 mln owiec.

Ponadto istnieje wiele ilustrujących źródeł, w których łączy się jakość owiec (szczególnie w odniesieniu do rasy Merino) z pastwiskami w regionie Extremadura:

„Extremadura to rzeczownik określający obszary, które pasterze przepędzający sezonowo roślino-żerze zwierzęta odłogowują na wypas zimowy. Trzymanie matek w jednym miejscu i umieszczanie jagniąt w innym to »extremar el rebaño«. Od tej praktyki pochodzi nazwa Extremadury. Region ten zaczął być definiowany jako ta część obszaru Traslasierra, gdzie można znaleźć pastwiska zimowe: »zakazane« pastwiska niedostępne dla lokalnych mieszkańców (...) (pasterze wyruszyli już na zimowe pastwiska (»extremadura« z małej litery))” (*La Historia de Extremadura* (Historia Extremadury), Hoy (red.), Diario de Extremadura (1997)).

Ivan Sorapan w *Medicina española contenida en proverbios vulgares de nuestra lengua* (Hiszpańskie leki zawarte w popularnych przysłowiaach naszego języka, 1616) napisał w odniesieniu do Extremadury, że:

„dobra jakość pastwisk i żółędzi jest wykorzystywana do hodowli zwierząt gospodarskich, które dostarczają mięso dla całej Starej Kastylii, dworu, La Manczy, Królestwu Toledo, Sewilli i Grenadzie (...)”.

„Mówi się, i słusznie, że stada hodowane w Extremadurze są słynne na całym świecie, a na samych brzegach Gwadiany wypasa się rocznie ponad pięćset tysięcy sztuk bydła i owiec (...)”.

Znaczenie jagnięciny w Extremadurze nie ulega wątpliwości, biorąc pod uwagę fakt, że częścią historii regionu jest tradycja kulinarna, będąca pozostałością sposobu żywienia się ludzi, którzy zamieszkiwali te tereny. Potwierdzają to w wielu cytatach historycy, którzy wielokrotnie na przestrzeni wieków chwalili zalety jagnięciny z Extremadury:

— w *Historia Universal de la Primitiva y Milagrosa Imagen de Ntra. Sra. de Guadalupe* (Powszechna historia prymitywnego i cudownego obrazu Matki Boskiej z Guadalupe) z 1743 r. można znaleźć odniesienia do upodobań kulinarnych cesarza Karola V:

„Wycofawszy się do naszego klasztoru w Yuste, co miesiąc odwiedzał przeora ze względu na silną sympatię, jaką zawsze żywił dla tego domu, a także dlatego, że Jego Cesarska Wysokość miał słabość do baraniny, która była tu tuczona (...)”.

— w *Guía del buen comer español* (Hiszpański poradnik dobrego odżywiania) (1952) Dionisio Péreza słynny doktor Thebusse definiuje kuchnię Extremadury i zwraca uwagę na dwa dania, które opisuje jako „królewskie”: *caldereta de los pastores* i *pollo caminero*.

Obecna renoma „Cordero de Extremadura”:

Istnieje niezliczona liczba lokalnych przepisów na potrawy, których głównym składnikiem jest jagnięcina: *caldereta extremeña*, *cochifrito de borrego*, *carnero con orégano*, *chanfaina*, *manos de cordero* itp. (*Recetario de Cocina extremeña: Estudio de sus orígenes* (Przepisy kuchni Estremadury: badanie jej źródła), Universitas Editorial (1985)).

Tradycja i renoma związane z ChOG „Cordero de Extremadura” utrzymują się. Popyt ze strony regionalnych restauracji i miłośników kuchni na ten produkt w lokalnych daniach nadal rośnie, a mięso to jest często wykorzystywane w potrawach stanowiących część nowej kuchni (*Nuevo Recetario de Cocina Extremeña* (Nowe przepisy kuchni Estremadury) (2001)).

W najnowszych badaniach podkreśla się wyjątkowość mięsa oznaczonego ChOG „Cordero de Extremadura”:

- *Caracterización de la calidad de la canal de los corderos con D. E. „Cordero de Extremadura” y „Cordero Manchego”* (Charakterystyka jakości tusz jagnięcych posiadających specjalne oznaczenia „Cordero de Extremadura” i „Cordero Manchego”) (Alonso, I., Sánchez, C., Pardos, J. F., Pardos, J. J., Delfa, R., Sierra, I., Fisher, A., (1999)),
- *Identificación y adecuación de la calidad y la composición de la carne de diferentes tipos ovinos europeos. Adaptación a las preferencias de los consumidores. Proyecto FAIR3-CT96-1768 „OVAX”* (Określanie i poprawa jakości i składu mięsa różnych europejskich ras owiec. Dostosowanie do preferencji konsumenta. Projekt FAIR3-CT96-1768 „OVAX”) (Sañudo, C. i in. (1999)),
- *Evaluación de los caracteres cuantitativos y cualitativos de las canales de corderos obtenidas en distintos sistemas de explotación.* (Ocena ilościowych i jakościowych cech charakterystycznych tusz jagnięcych produkowanych w różnych systemach hodowli) (María de la Montaña López Parra (2006)).

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

http://aym.juntaex.es/NR/rdonlyres/694B12E7-A6EF-41B3-971A-2F72813DF862/0/PliegoIGP_Cordero.pdf

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2010/C 323/11	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5846 – Shell/Cosan/JV) ⁽¹⁾	28
2010/C 323/12	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6069 – Mitsui Renewable/FCCE/Guzman) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	29
2010/C 323/13	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6042 – Brose/SEW/JV) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	30

INNE AKTY

Komisja Europejska

2010/C 323/14	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	31
---------------	--	----

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL